

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΘΕΜΑ

Πῶς βλέπει ἡ ἑλληνικὴ ἄρχουσα τάξις τὴν Ἑλλάδα
καὶ τοὺς Ἕλληνας;

Τὰ κέρινα ὁμοιώματα

Μία θεμελιώδης ἔκδοσις-κάτοπτρον τῶν ιδεῶν τῆς ἑλληνικῆς “ἀρχούσης τάξεως” καὶ τῆς “ἐλίτ” εἶναι ἡ «*εἰδικὴ ἐτησίᾳ ἔκδοσις*: Ἡ Ἑλλάδα τὸ 2007» τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ἡ ὁποία ἔχει ὡς σκοπὸν, ὡς γράφει εἰς τὸ «editorial» [προλογικὴ δῆλωσις περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς Ἑλληνικῆς νὰ ἐκφράσῃ τὰς συγχρόνους ἐννοίας καὶ τῆς ἀνάγκης ἀντικαταστάσεώς της ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς] «νὰ διαβάσουμε τὶς ἐκτιμήσεις, τοὺς στόχους καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀνθρώπων ποὺ συμμετέχουν -ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του- στὴν ἐξέλιξη τῆς Ἑλλάδας». Πράγματι, εἰς αὐτὴν τὴν ἔκδοσιν ἡ ἑλληνικὴ “ἐλίτ” μᾶς ἐκφράζει τὴν γνώμην της περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐκεῖ περιλαμβάνονται κείμενα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν κ. ὑπουργῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ πολλῶν ἄλλων γνωστῶν προσωπικοτήτων. Ὅμως, εἰς τὸ κέντρον -εἰς τὸ “σαλόνι”- τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶς προβάλλεται διὰ περιτέχνου πλαισίου καὶ ἐντυπωσιακῆς γραμματοσειρᾶς, ὡς τὸ “ιδεολογικὸν μανιφέστον” τῆς ἐκδόσεως, κείμενον τοῦ κ. Χρήστου Α. Χωμενίδη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλάδα & Ἕλληνες». Πράγματι, ἐκεῖ ἀναφέρονται οἱ κοινοὶ τόποι τῶν “πιστεύω” τῆς “ἐλίτ”, τόσον τῶν κεφαλαιούχων καὶ τῶν “ἀστῶν πολιτικῶν” ὅσον καὶ τῶν “ἀριστερῶν διανοουμένων” καὶ τῶν “προοδευτικῶν κομμάτων”, καθὼς ἀμφότεροι συμφωνοῦν εἰς ὅλα τὰ βασικὰ ζητήματα. Ἀξίζει λοιπὸν νὰ ἐξετάσωμε τὸ ποίας θέσεις ἔχει ἀκριβῶς ἡ ἑλληνικὴ ἐξουσιαστικὴ τάξις περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ:

1. Ἀρνήσις τῆς διαχρονικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνισμοῦ:

«...ἡ ιστορικὴ αφετηρία πάντως τοποθετεῖται τὸ 1821, ὅταν οἱ πληθυσμοὶ τοῦ νοτιότερου ἄκρου τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τῆς οθωμανικῆς

κυριαρχίας. Επρόκειτο για ένα μαζικό κίνημα, στο οποίο συμμετείχαν Ελληνόφωνοι προύχοντες και αλθανόφωνοι πολεμιστές, ραγιάδες παρίες και φαναριώτες πρίγκιπες. Επρόκειτο για ένα ηρωϊκό και απεγνωσμένο αγώνα... ο οποίος στρατιωτικά καταπνίγηκε. Η ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους αποφασίστηκε εν ψυχρώ από τις μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις και η ιδεολογική του σκευή ήρθε κι εκείνη εκ των έξω και εκ των άνω. Οι Γραικοί και Ρωμιοί βαφτίστηκαν Έλληνες και διδάχθηκαν ότι αποτελούν τους κατευθείαν απογόνους τόσο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας όσο και του Αρχαιοελληνικού Κλέους... Οί αντιρρήσεις του Φαλμεράουελ πότερο ρίφθηκαν στο πυρ το εξώτερον παρά αντικρούσθηκαν επιστημονικά και η “Ιστορία του Ελληνικού Έθνους” του Παπαρρηγόπουλου χρησίμευσε ως η επιβλητική ταφόπλακά τους. Οι αγρότες του Μωρηά και της Ρούμελης άρχισαν να δίνουν στα παιδιά τους ονόματα επιφανών Αθηναίων και Σπαρτιατών και ο Στρατηγός Μακρυγιάννης υπογράμμισε στα Απομνημονεύματά του πως η Επανάσταση έγινε για τα μάρμαρα...»

Ποτέ έως τώρα δεν είδαμε μέσα σέ μία παράγραφο νά ἐμφιλοχωροῦν τόσον πολλαὶ πλάναι! Βεβαίως, ὑπόκειται τούτων ἡ περίεργος καὶ παντελῶς ἀσύστατος ιδέα ποὺ διασπείρεται μεταπολεμικῶς ἀπὸ τὰς ἐξουσιαστικὰς δυνάμεις **ὅτι ἔθνη δὲν ὑπάρχουν** ἀλλ’ ἀποτελοῦν ἀπορριπτέον ιδεολογικὸν γέννημα τοῦ 19ου αἰῶνος! Ἐπ’ αὐτοῦ λέγει ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης ὁμιλῶν περὶ «τῆς ιδιαιτέρως ἀνεπιθύμητης στοὺς ἐπιβούλους λέξεως “ἔθνος”» (ὁμιλία εἰς Θεσσαλονίκην, 24/11/2006):

«...ἡ ἔννοια τοῦ ἔθνους, ὡς **πραγματικότης κοινότητος αἵματος, κοινωνικῆ καὶ ἱστορικῆς** δὲν εἶναι γέννημα τῶν τελευταίων χρόνων, κυρίως τοῦ 19ου αἰῶνος, ὅπως ἀπὸ μερικοὺς ἀνιστόρητα ὑποστηρίζεται· ἀλλὰ γεννήθηκε, καὶ αὐτὴ, κατὰ τὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα, μαρτυρουμένη ἤδη μὲ τὴν περίφημη ἀπάντησι τῶν Ἀθηναίων τὸ 479 πρὸς τοὺς Σπαρτιάτες ἐν ὧσφι τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς, ὅτι “τὸ ἑλληνικόν, ἐὼν ὁμαίμον τε καὶ ὁμόγλωσσον, καὶ Θεῶν ἰδρύματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι ἡθεά τε ὁμότροπα... (Ἡροδότου Ἱστορίαι, Η’ 144). Ἡ ἀρχέγονη λοιπὸν αὐτὴ ἔννοια τοῦ ἔθνους **ἔχει κηρυχθῆ ἀποβλητέα ἀπὸ τὸ λεξιλόγιον** ἐδῶ καὶ μερικὲς δεκαετίες μὲ ὠργανωμένη καταγιστικὴ ἐναντίον τῆς καταφοράν, ὡς δῆθεν γεννήτρια κάθε διαπολιτειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ κακοῦ: ἄλλοτε ἀπὸ τὴν **πολιτικὴν ἐκείνην ιδεολογίαν**, ποὺ οἰκτρὰ ἐναυάγησε μὲ τὶς δεκάδες ἑκατομμυρίων θυμάτων τῆς καὶ τὰ τρομακτικὰ οἰκονομικὰ ἐρείπια, ποὺ ἄφισε, ιδίως στὶς χῶρες τῆς ὑπὸ σοβιετικὸ ζυγὸν ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἡ πολιτικὴ, καθεστωτικὴ, πτῶσις τῆς τώρα δέ, ἀπὸ τὴν χρονικῶς διάδοχόν τῆς σὲ ὀλεθριότητα “νέα

Ἐποχή” τῆς παγκοσμιοποιήσεως. Καί εἶναι γιά ἀμφότερες αὐτὲς ἀποβλητέα ἡ ἔννοια τοῦ ἔθνους, ὡς ἐπικίνδυνη στὶς *ἐπιδιώξεις τους πολτοποιήσεως τῶν λαῶν* μὲ τὴν ἐξάλειψι τοῦ ἀπὸ τὴν φύσι του συνεκτικοῦ δεσμοῦ, ποὺ συνεπάγεται ἡ ἰδέα τοῦ Ἔθνους, δηλαδή *ἡ συνείδησις τῆς ἐθνικῆς συμμετοχῆς*. Διότι αὐτὴ δημιουργεῖ ἀπὸ μόνη τῆς τὴν *συσπείρωσι* μεταξὺ ἀτόμων καὶ ομάδων, συσπείρουν ἀναγκαιοτάτην καὶ ἀπολύτως ἀπαραίτητη *πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἄμυναν* ἐναντίον ἄλλοτε τῆς τερατώδους καταπιέσεως πολιτικῶν καθεστώτων, τώρα δὲ ἐναντίον τῆς ἀσυστόλου ἐκμεταλλεύσεως τῶν λαῶν ἀπὸ τὸ ἀσύδοτο πολυεθνικὸ κεφάλαιο».

Ἐπ’ αὐτοῦ θὰ ἐπανέλθωμε ἀναλυτικῶς κρίνοντας ἐμπεριστατωμένως τὸ βιβλίον *Nations and Nationalism in a Global Era* τοῦ Anthony D. Smith, ὅμως ἐδῶ ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἰδέα αὐτὴ ἀποτελοῦσα μέρος μιᾶς δέσμης ἰδεῶν ποὺ παρουσιάζουν μὲ ἐπιμονὴν φρενοβλαβοῦς “τὸ μαῦρο-ἄσπρο” καὶ ἐπιβαλλομένων πάσῃ δυνάμει καὶ ἐνίοτε βιαίως ὡς μέρος τῆς “πολιτικῆς ὀρθότητος” ὑπὸ τῶν νικητῶν τοῦ πολέμου, εἶναι τῷ ὄντι προῖον παραληρήματος! [Βεβαίως ὑπὸ τῶν νικητῶν τοῦ πολέμου, τελευταίως τὸ ἀκούσαμε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν βομβαρδισμῶν τῆς Σερβίας (1999) ἀπὸ τὸν ἀνώτατο διοικητὴ τοῦ NATO, Στρατηγὸ Wesley Clark, ὅπως ἔχει ἀλλάξει τὸ ὄνομά του (ἐλέγετο Benjamin Jacob Nemerovsky), εἰς δηλώσεις του στὸ CNN: «Νὰ μὴ λησμονοῦμε τὴν ρίζα τοῦ προβλήματος! Δὲν ὑπάρχει χῶρος στὴν Εὐρώπη γιὰ ἐθνικῶς καθαρὰ κράτη. Αὐτὴ ἦτο μία ἰδέα τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τώρα ἐμεῖς πραγματοποιοῦμε τὴν μετάβασιν στὸν 21ον αἰῶνα! Καὶ θὰ τὴν πραγματοποιήσωμε μὲ πολυεθνικὰ κράτη!» Ἐρωτηθεὶς δι’ αὐτὴν τὴν δῆλωσιν ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ κ. Κλίντον (ἐφ. Die Welt, 17/4/1999) εἶπε: «Πιστεύω ὅτι πρέπει στὸ μέλλον ν’ ἀπασχοληθῶμεν εἰς τὰ Βαλκάνια ἐπὶ μονίμου βάσεως μὲ στόχο νὰ ἐπιβάλλωμε ἐκεῖ πολυεθνικὰς δημοκρατίας!» Ἀσφαλῶς, ἐδῶ γεννᾶται μία μεγάλη ἀπορία! Ἡ Δύσις ἐπενέβη παντὶ σθένει διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν σχετικῶς πολυεθνικὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐν μωσαϊκὸν ἐθνικῶν κρατῶν! Ποία θὰ εἶναι ἡ “πολυεθνικὴ δημοκρατία” ποὺ τώρα θὰ δημιουργήσῃ; Θὰ εἶδωμεν νὰ νεκρανασταίνωνται φαντάσματα τοῦ παρελθόντος; Διατί ὅχι! Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καλοδέχθηκε τὸ βιβλίον «Θεσσαλονίκη-πόλι τῶν φαντασμάτων» καὶ ἀκαδημαϊκοὶ καὶ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου ἔσπευσαν νὰ τὸ παρουσιάσουν εἰς μεγάλας ἐκδηλώσεις!]

Τὰ ἔθνη καὶ οἱ Πολιτισμοὶ ἀποτελοῦν τὴν πραγματικὴν βιολογικὴν ὄντοτητα τὴν ὁποίαν ἐξετάζει ἡ Ἱστορία καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας δρᾷ ὁ θεῖος Νόμος τῆς Ἐξελίξεως! Τὰ ἔθνη εἶναι ὁργανισμοὶ μονοκυττάριοι καὶ οἱ Πολιτισμοὶ πολυκυτ-

τάρια συγκύτια! Οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέμενον τὸν 19ον αἰῶνα διὰ νὰ διδαχθοῦν ὅτι ὑπάρχουν Ἕλληνες καὶ Βάρβαροι [οἱ Ἕλληνες ἀσφαλῶς ἀνέπτυξαν καὶ τὴν Φιλοσοφίαν τῆς Ἱστορίας! Ἐξ οὗ ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη υἱοθέτησε τὸν ὅρον Βάρβαρος ὡς ἐκφράζοντα ἐναργῶς τὸν ἐκτὸς ἐνὸς Πολιτισμοῦ καὶ ἐπομένως ὀλωσδιόλου περιέργον καὶ “ξένον” εἰς τὰ ὅμματα τῶν μελῶν ἐνὸς Πολιτισμοῦ]! Βεβαίως, οὔτε οἱ Αἰγύπτιοι ἢ οἱ Μῆδοι ἐχρειάσθη νὰ μελετήσουν πολιτικὴν ἐπιστήμην τοῦ 19ου αἰῶνος διὰ ν’ ἀποφανθοῦν ὅτι ἀποτελοῦν ἔθνη! Εἰς τὴν Ἀρχαιότητα ὑπῆρχε ἥδη καλλιεργημένη καὶ ἡ ἔννοια τοῦ κοσμοπολιτικοῦ ἔθνους διὸ ἡ Καινὴ Διαθήκη ὀνομάζει τοὺς Χριστιανοὺς «ἔθνος ἅγιον»! Προσφάτως, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἐπιτροπὴ κρίσεως Διδακτορικῶν Διατριβῶν ἀπήτησε τὴν διαγραφὴν ἀπὸ Διατριβὴν τῆς λέξεως «ἐλληνικὸν ἔθνος» διότι ἡ λέξις ἔθνος ἀποτελεῖ ἀπορριπτέον σήμερον ἰδεολογικὸν μόρφωμα τοῦ 19ου αἰῶνος! “Τρελλαθήκαμε τελείως”; Ἀσφαλῶς! Ἐφ’ ὅσον συγχρόνως μὲ τὴν φρενοπαθῆ ἄρνησιν ὑπάρξεως ἔθνων οἱ νικηταὶ τοῦ πολέμου ἀπεδέχθησαν ὅχι μόνον τὴν διαχρονικὴν-βιολογικὴν ὑπαρξιν τοῦ ἐβραϊκοῦ ἔθνους ἀλλὰ καὶ τὸ σύνολον τῆς ἐθνικῆς μυθολογίας του ὡς πραγματικότητα καὶ ἐθεώρησαν ὡς ὑποχρέωσιν των νὰ τὸ ἀποκαταστήσουν εἰς τὰ ἐδάφη ποὺ κατὰ τὴν ἐβραϊκὴν μυθολογίαν ἔχει παραδώσει εἰς αὐτὸ ὁ ἐθνικὸς Θεὸς Γιαχβέχ —ἀφ’ οὗ ἐπέτυχε τὸ πλήρες Ὀλοκαύτωμα τῶν ἑνδεκα αὐτοχθόνων λαῶν ποὺ ὑπῆρχον εἰς αὐτὰ τὰ ἐδάφη— καὶ παρότι ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχον Ἑβραῖοι ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτῶν! Καὶ αὐτὴ ἡ ἀποκατάστασις ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς ἐπὶ ἐξήκοντα συναπτὰ ἔτη συνεχιζομένης “προσφυγιάς”, συρράξεως καὶ δεινῆς αἱματοχυσίας ἐφ’ ὀλοκλήρου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς! Ὀλόκληρος ἡ Μεσοποταμία μετεβλήθη εἰς πεδῖον αἵματος ὑπὸ τοῦ “Δυτικοῦ κόσμου” διότι «τὸ Ἰράκ ἐπεβουλεύετο τὸ Ἔθνος τοῦ Ἰσραήλ», καὶ τώρα ἀναμένουμε —συνηθισμένοι πλέον— τὴν μετατροπὴν τῆς Περσίας εἰς τοπίον τῆς «Ἀποκαλύψεως» μὲ τὸ αἷμα νὰ φθάσῃ ἕως «τοῦ χαλινοῦ τῶν ἵππων» διότι ὁ κ. Ἀχμαντινετζχάντ ὁμοίως «ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξιν τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ»!

Βεβαίως, τὴν συναίσθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἠναγκάσθη νὰ ἐκφράσῃ πρὸ τῆς Ἀλώσεως τόσον ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ΙΑ΄ ὁ Παλαιολόγος [γράφουμε τὸ ὄνομα διὰ νὰ τὸ πληροφορηθοῦν οἱ νεαροὶ ἀναγνώσται μας διότι τὰ νέα σχολικὰ βιβλία δὲν τὸν ἀναφέρουν, τὸν θεωροῦν ἀνάξιον λόγου ἐνῶ ἀντιθέτως φιλοξενοῦν δοξαστικὴν εἰκονογραφίαν τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ —ἄλλη μία προσπάθεια τῆς “ἐλίτ” ἀφελλυνισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ!] ὅσον καὶ ὁ Σχολάριος! Καὶ ἂς μὴ λησμονοῦμε ὅτι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως αἱ Λέσχαι τῶν Ἰακωβίνων τῆς Ἐπτανήσου τοῦ πλέον δυτικοστρεφοῦς τμήματος τῆς Ἑλλάδος διεκήρυξαν ὅτι

εἴμεθα Ἕλληνες «οὐδὲν διαφέροντες τῶν ἀρχαίων» διὸ καὶ ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Θρησκείαν τοῦ Δωδεκαθέου καὶ εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων! Καὶ ἀσφαλῶς ἡ Α΄ Ἐθνοσυνέλευσις διεκήρυξε ὅτι εἴμεθα τὸ «φιλάνθρωπον γένος τῶν Ἑλλήνων»! Ὅσον διὰ τὸν Μακρυγιάννη, δὲν φανταζόμεθα νὰ ἐδιδάχθῃ τὰ περὶ τῶν μαρμάρων ἀπὸ τὸν Ἀρμανσβέργη!

«Οἱ Γραικοὶ καὶ Ρωμιοὶ βαφτίστηκαν Ἕλληνες»! Διόλου δὲν θὰ ἐπείραζε κι ἂν δὲν ἐβαπτίζομασταν Ἕλληνες! Ρωμιοί, διατί ὄχι! Ρωμιοί, δηλαδὴ Ρωμαῖοι, οἱ ὑπήκοοι τῶν Ρωμανίας, τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ μεγαλειώδους Κράτους τῆς Οἰκουμένης τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ! Ἀσφαλῶς εἴμεθα Ρωμιοί! Καὶ κύριος πόθος ἀλλὰ καὶ μέλημά μας εἶναι ἡ ἀνασύστασις τῆς Ρωμανίας! Γραικοὶ ἀσφαλῶς, Graeci ὅπως μᾶς ἐγνώρισαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίκοις χρόνους εἰς τὴν Δύσιν ἐλθόντες ἀρχικῶς εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ἀκροτάτην ἑλληνικὴν ἀποικίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γραιαν. Ἡ καὶ Γιουνάν, ὅπως μᾶς γνωρίζουν εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἐλθόντες κατὰ πρῶτον εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Ἰωνίαν!

Ὅμως, δὲν μᾶς ἐξηγεῖ ὁ ἀρθρογράφος διατί ἔγινε ἡ Ἐπανάστασις; Βεβαίως ΔΕΝ ἔγινε ἀπὸ «τοὺς πληθυσμούς του νοτιότερου ἀκροῦ της βαλκανικῆς χερσονήσου»! Ἐγινε ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας! Βεβαίως, συμμετέσχον «ἀλβανόφωνοι πολεμιστές», ὅμως οἱ Ἀλβανοί, ποὺ εἶχον καὶ αὐτοὶ τὴν αἴσθησιν τοῦ ἔθνους χωρὶς νὰ μελετοῦν δυτικὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην ὑπῆρξαν οἱ δεινοὶ ἐχθροὶ μας καὶ ὄχι μόνον συνειδητῶς ἐπολέμησαν ἐναντίον μας ἀλλὰ ἦσαν αὐτοὶ τῶν ὁποίων τὴν θηριωδίαν ἐφοβήθη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἔπιπτε εἰς τὸ Ζάλογγον ἢ ἀνετινάσσετο εἰς τὴν Ρενιάσαν! Ὅμως διατί ἔγινε; Ἦτο «ἀπεγνωσμένος ἀγώνας» γράφει ὁ ἀρθρογράφος, ὅμως οἱ «Ἑλληνόφωνοι προύχοντες» καὶ οἱ «Φαναριώτες πρίγκιπες» ἦσαν καλῶς τακτοποιημένοι καὶ οὐδεμίαν ἀπόγνωσιν εἶχον! Ἀντιθέτως ἡ μεγάλη περιπέτεια τῆς Ἐπαναστάσεως τοὺς ὠδήγει πρὸς ἓν ἀβέβαιον μέλλον καὶ ὅπωςδήποτε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπτώχευσαν καὶ ἄλλοι ἐφονεύθησαν! Ὅμοίως οἱ «ραγιάδες παρίες» ἦσαν καλῶς τακτοποιημένοι στὸ ἰδικόν των ἐπίπεδον διαβιώσεως καὶ οὐδεμία ἀπόγνωσιν εἶχον! Βεβαίως, δὲν ὑπῆρχον «παρίες» ἀλλὰ ἀγρότες! Ἡ ἐποχὴ ἀκριβῶς πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἦτο ἐποχὴ πλούτου, ἀκμῆς καὶ ἀναπτύξεως θεσμῶν αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπαιθρον! Τὰ Ζαγοροχώρια δὲν εἶναι τὸ μόνον παράδειγμα! Ἡ Ἐπανάστασις τοὺς ἔρριψε καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ ἄγνωστον καὶ εἶδαν τὸ χωρίον των νὰ καίγεται καὶ ἑαυτοὺς νὰ λαμβάνουν τὴν ὁδὸν τῆς «προσφυγιάς»! Πλούσιαι μὲ τεράστιον ἐμπορικὸν στόλον καὶ μὲ εἰδικὰ προνόμια τὰ ὁποῖα τὰς ἐξαιροῦσαν ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἐξουσίας τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως ἦσαν αἱ νῆσοι Χίος

καὶ Ψαρά! Μόνον ἡ ἀπόγνωσις ΔΕΝ τὰς ὠδήγησε στὸν Ἀγῶνα! Ὅπως ἡ ἀπόγνωσις ΔΕΝ ὠδήγησε στὸν Ἀγῶνα τὰς πλουσίας καὶ ἀκμαζούσας βιομηχανικῶς, ὡς ἡ Νάουσα, πόλεις τῆς Μακεδονίας! Ἡ καθ' ὅλα ἀσύστατος ἄποψις ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἐγένετο ἀπὸ δυστυχοῦντες “παρίες” οἱ ὅποιοι ἐκινοῦντο ἀπὸ τὴν ἀπόγνωσιν δὲν ἀποτελεῖ παρὰ προσπάθειαν διὰ τῆς ὀλικῆς διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθείας τοποθετήσεως τῆς ἱστορίας εἰς τὴν προκρούστειον κλίνην τῆς Μαρξιστικῆς μυθολογίας κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐξεγέρσεις εἶναι ταξικαί! Τὸ ὅλως αὐθαίρετον καὶ ἐξωπραγματικὸν τοῦτο θεολογικὸν δόγμα τοῦ Μαρξισμοῦ ἠθέλησε διὰ κομβολογίου ἀσυστόλων ψευδολογιῶν νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ ἐσμός τῶν Ἑλλήνων μαρξιστῶν ἱστορικῶν ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἦτο «ταξική»! Ὅθεν, διατί ἔγινε καὶ τί ἦτο ἡ Ἐπανάστασις; Ἡ Ἐπανάστασις ἦτο Ἐπανάστασις ἐθνικὴ καὶ ἐγένετο ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γενικὴ εὐμάρεια κατέστησε δυνατὴν τὴν πραγματοποιήσιν της! Ἡ πραγματικότης εἶναι ἀντίθετος τῆς Μαρξιστικῆς μυθολογίας! Ἡ πείνα καὶ ἡ ἀπόγνωσις δὲν ὀδηγεῖ εἰς ἐπαναστάσεις! Τοῦτο εἶναι καλῶς γνωστὸν εἰς τοὺς Μαρξιστὰς καὶ δι’ αὐτό, χρησιμοποιοῦν ὡς ὄπλον ἐπιβολῆς τοῦ θηριώδους καθεστῶτος τῶν τὴν λεγομένην “ἐλεγχόμενην πείνα”, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησε ἐπιτυχῶς διὰ νὰ κάμψῃ τὴν ἀντίστασιν τοῦ πληθυσμοῦ τόσον ὁ Λένιν ὅσον καὶ οἱ διάδοχοί του —ιδέ κατωτέρω τὰ τῆς Οὐκρανίας!

**

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ

Ἐκηρύχθη ὡς γενοκτονία ὁ μέγας λιμὸς τῆς Οὐκρανίας τοῦ 1932-3

Τὴν 27ην Νοεμβρίου 2006 τὸ Κοινοβούλιον τῆς Οὐκρανίας εἰς Ψήφισμά του ἀπεφάνθη ὅτι ὁ μέγας λιμὸς τοῦ 1932-1933 ἐν Οὐκρανίᾳ ἐδημιουργήθη βάσει σχεδίου ὑπὸ τοῦ Στάλιν καὶ τῶν ἄλλων αὐθεντῶν τοῦ Κρεμλίνου! Ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΣΣΔ κατέσχε ἅπασαν τὴν ἐσοδεῖαν σίτου (ἡ Οὐκρανία εἶναι ὁ σιτοβολῶν τῆς ΕΣΣΔ καὶ ἄλλοτε ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης) καὶ ἄφησε τὸν πληθυσμὸν νὰ ἀποβιώσῃ ἐκ πείνης ὥστε νὰ καμφθῇ ἡ ἀντίστασις του καὶ νὰ δημιουργηθοῦν τὰ κολχός! Τότε ἀπεβίωσε ἐκ πείνης τὸ ἐν τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Οὐκρανίας, ἄνω τῶν δέκα ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων! Τὸ Ψήφισμα τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Οὐκρανίας ἀναγνωρίζει τὸν λιμὸν ὡς γενοκτονίαν καὶ καλεῖ τὸν ΟΗΕ νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς τοιοῦτον!

«Οι ἀγρότες του Μωρηά και της Ρούμελης άρχισαν να δίνουν στα παιδιά τους ονόματα επιφανών Αθηναίων και Σπαρτιατών»! Διατί ὅχι! Ἐδῶ οἱ ἀποδεδειγμένως Χαζάροι Ἑβραῖοι Ἀσκεναζίμ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, προσπλυτισθέντες κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, ὅχι μόνον θεωρεῖται φυσικὸν νὰ δίδουν εἰς τὰ τέκνα των ὀνόματα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀλλὰ θεωρεῖται ὅτι τοὺς ἀνήκει ἡ γῆ τῆς Παλαιστίνης ἐνῶ ἐλθόντες ἐξ Ἀσίας ἔζων κατὰ τὰ ἔτη τοῦ προσπλυτισμοῦ των εἰς τὴν βορείως τοῦ Εὐξείνου περιοχὴν τῆς Σκυθίας καὶ μεταναστεύσαντες κατόπιν βαθμιαίως πρὸς τὰ ΒΔ ἔφθασαν εἰς Οὐκρανίαν, Λευκορρωσίαν, Πολωνίαν!

Ὅφείλομε ν' ἀναγνωρίσωμε ὅτι αἱ ιδέαι τοῦ συγγραφέως περὶ μὴ ὑπάρξεως Ἑλληνικοῦ Ἔθνους δὲν εἶναι πρωτότυποι! Ἔχουν χρησιμοποιηθῇ διαχρονικῶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀρχικῶς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῶν ὁποίων πρᾶκτωρ ὑπῆρχε ὁ Φαλμεράυελ. Κατόπιν ἡ 3η Διεθνὴς ἰσχυρίσθη τὰ ἴδια διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἵδρυσιν «Μακεδονικοῦ Κράτους» καὶ αὐτὴ ἡ ἄποψις ὑπεστηρίχθη σθεναρῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ μεσοπολέμου ὑπὸ τοῦ ΚΚΕ. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ πολέμου, καὶ ἀμέσως μετὰ, ἡ μυθολογία περὶ μὴ ὑπάρξεως Ἑλλήνων καὶ ἀντιθέτως περὶ ὑπάρξεως «Μακεδονικοῦ Ἔθνους» ἐνεφανίσθη ὑπὸ μορφὴν ὀργανωμένην καὶ ὑποστηριζομένην ὑπὸ τῶν μεγάλων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς σκοτεινῆς προσωπικότητος τοῦ Τίτο καὶ τοῦ φανατικοῦ καὶ ἐξάλλως ἀνθέλληνος Βουλγάρου ἀρχικομμουνιστοῦ Γκεόργι Δημητρώφ —γνωστοῦ ὡς βιαίως αὐταρχικοῦ πρὸς τοὺς ὑποτελεῖς του καὶ συγχρόνως γλοιώδους κόλακος τοῦ Στάλιν— καὶ ἀσφαλῶς ὑπὸ τοῦ δουλικῶς ὑποκλινομένου πρὸς κάθε προσταγῆς του, ΚΚΕ, τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ καὶ τῆς ΠΕΕΑ. Σήμερον ἡ ἐκτεταμένη καὶ ὀργανωμένη μυθολογία αὐτὴ εὐρίσκεται ἐπισήμως ἐνθρονισμένη ὡς ἡ ιδεολογία τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων καὶ ἄξονα τῆς ιδεολογίας αὐτῆς ἀποτελοῦν τὰ ἄρθρα τοῦ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν Ἑλλήνων ἀριστερῶν καὶ “προοδευτικῶν” αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Σκοπίων νὰ παίξῃ τὸ “χαρτὶ τοῦ προοδευτισμοῦ” ὑποστηρίζουσα —ἐπὶ λέξει!— ὅτι ὅλοι οἱ “προοδευτικοί” Ἕλληνες συμφωνοῦν μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς καὶ ἀντιδροῦν μόνον οἱ “μοναρχοφασίστες”! Ἐπ’ αὐτῶν γράφει ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης εἰς τὸ διαγγελτικὸν κείμενόν του «Μνήμη Ἑθνική: ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 56 ἐτῶν ἀπὸ τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ» [ἄραιώσεις, ὑπογραμμίσεις, βαρέα τυπ. στοιχεῖα κλπ. ὡς εἰς τὸ πρωτότυπον κείμενον):

«Συμμοριτοπολέμου, ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν ὑλοποίησιν ἀφ’ ἑνὸς τοῦ παλαιοῦ, ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος, πανσλαβιστικοῦ σχεδίου ἐπεκτατικῆς καθόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον

δι' ἀποσπάσεως τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (: ἐδαφικὸς τῆς Πατρίδος μας ἀκρωτηριασμός), ἀνανεωθέντος δὲ ὑπὸ Σταλινικὴν ἐπίνευσιν καὶ Τιτοϊκὴν πρωτοβουλίαν ὑπὸ τὴν μορφήν δημιουργίας, μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκτὸς Ἑλλάδος τμημάτων τῆς γεωγραφικῆς Μακεδονίας, ξεχωριστοῦ κράτους (: ἐθνικὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀκρωτηριασμός δι' ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ αὐτὸν τῶν Μακεδόνων καὶ διαγραφῆς ἔτσι ἕξαι αἰώνων ἐνδόξου ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, αὐτῆς τῶν λεγομένων Ἑλληνιστικῶν χρόνων...)· καὶ ἀφ' ἐτέρου εἰς τὴν κομμουνιστικοποίησιν καὶ τῆς ἀπομενούσης Ἑλλάδος. Συμμοριτοπολέμου δὲ ἐξαπολυθέντος μὲ ἐθελόδουλα ἐγχώρια ἐνεργούμενα, ἰδεολογικῶς ὁμόφρονα τῶν ξένων ἐπιβούλων. Συγκεκριμένως ὑπὸ μόνου τοῦ Κ.Κ.Ε. ... μὲ ἐπιστράτευσιν κομματικῶν στελεχῶν καὶ ὁπαδῶν του, ἀλλὰ καὶ σωρείας παραπλανηθέντων ἀπὸ ἀπατηλὴν συνθηματολογία καὶ ἀδίστακτον ψευδολογίαν ἀγνῶν καὶ ἀνυπόπτων Ἑλλήνων, ὡς καὶ χιλιάδων βιαίως, δι' ἐπιδρομῶν εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν, στρατολογηθέντων χωρικῶν, ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους, διδομένης εὐκαιρίας, καὶ κατέφευγον, παραδιδόμενοι, εἰς τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις. Αὐτὸς ἦτο ὁ ψευδώνυμος «Δημοκρατικὸς Στρατός»! Καὶ δὲν ἐδίστασε τὸ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν ἔνοπλον αὐτὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τῆς ἰδίας Πατρίδος, ἀφοῦ εἶχε ἤδη προηγουμένως, ἀπὸ τῆς δεκαετίας τοῦ 1920, ἀποδεχθῆ τὸ σχέδιον τῶν σταλινικῶν πατρῶνων του (3ης Διεθνοῦς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ βουλγάρου Δημητρώφ) περὶ αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας μας.

Ἔτσι, ἐνῶ οἱ ἄλλοι Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ἐπεδίδοντο εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τῶν χωρῶν των ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ πολέμου, ἐδῶ τὸ Κ.Κ.Ε. προεκάλεσε νέα πολλαπλάσια τοῦ πολέμου ἐκείνου δεινὰ, μὲ δεκάδας χιλιάδας θυμάτων καὶ τεραστίας ὕλικας καταστροφάς· καὶ μὲ μελανωτέραν σελίδα τὸ κατάπτυστον παιδομάζωμα, δηλαδὴ τὴν διαρπαγὴν χιλιάδων, συγκεκριμένως 28.010, μικρῶν Ἑλληνοπαίδων ἡλικίας μόλις 3 ἕως 14 ἐτῶν τῆς ὑπαιθρου χώρας ἀπὸ τοὺς γονεῖς των καὶ τὴν βιαίαν μεταφορὰν των εἰς γειτονικὰς καὶ ἄλλας κομμουνιστικὰς χώρας, διὰ νὰ μεταβληθοῦν εἰς γενιτσάρους, ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος των — παιδομάζωμα, τὸ ὁποῖον ἐπισήμως ἐστιγματίσθη ἀπὸ τὴν ἐπιτοπίως ἐργασθεῖσαν “Βαλκανικὴν Ἐπιτροπὴν” τοῦ Ο.Η.Ε. μὲ τὴν ἀπὸ 21/5/1948 ἀπόφασίν της, ὡς “κακούργημα γενοκτονίας” (crime of genocide)».

Εἶναι γεγονός ὅτι αἱ ἰδέαι τοῦ συγγραφέως περὶ μὴ υπέρθεως Ἑλληνικοῦ Ἔθνους δὲν εἶναι πρωτότυποι, ὅμως τὸ νὰ τὰς βλέπη κανεὶς ἐκφραζόμενας εἰς ἓνα ἔντυπον τόσον ἐπίσημον, προερχόμενον ὑπὸ μεγάλου καὶ “συντηρητικοῦ” ἐκδοτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ποὺ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοὶ τὸ ἔχουν ἐγκρίνει διὰ τῆς συμμετοχῆς των, καταλαμβάνεται ὑπὸ τρόμου! Ὁ

Νικηφόρος Φωκάς λαβὼν ὑπὸ ἐνορατικοῦ τὴν πρόρρησιν ὅτι ἐχθροὶ ἐπιβουλεύονται τὸν θρόνον τοῦ ἔκτισε εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Βοσπόρου ἰσχυρὸν πύργον ὡς κατοικίαν του, ὅμως κατὰ μίαν τεταραγμένην νύκτα ἤκουσε ἐν μέσῳ τῆς βοῆς τοῦ ἀνέμου εὐκρινῶς φωνὴν ἡ ὁποία ἀπνυθύνετο πρὸς αὐτόν: «Βασιλεῦ, οἱ ἐχθροὶ εἶναι ἐντὸς τοῦ πύργου»!

Ὅμως ἂς φθάσωμε εἰς τὸν πυρῆνα τοῦ ἐπιχειρήματος: «Οἱ αντιρρήσεις τοῦ Φαλμεράνελ πιότερο ρίφθηκαν στο πῦρ το ἐξώτερον παρὰ ἀντικρούσθηκαν ἐπιστημονικά καὶ ἡ «Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους» τοῦ Παπαρρηγόπουλου χρησίμευσε ὡς ἡ ἐπιβλητικὴ ταφόπλακά τους. »

Μὲ μυρίους τρόπους καὶ εἰς ὅλους τοὺς τόνους ἡ μεταπολεμικὴ ἐξουσιαστικὴ τάξις τῆς Ἑλλάδος μᾶς βομβαρδίζει μὲ τὴν πλέον ἀνήθικον προπαγάνδαν! Μᾶς λέγει ὅτι δὲν εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀλλὰ συνονθύλευμα ἐκ τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν τοῦ Μεσαίωνα! Ἀμφισβητεῖ τὴν καταγωγὴν μας καὶ τὴν κληρονομία μας ἡ ἰδία ἡ ἑλληνικὴ «ἐλίτ»! Καὶ ἂς εἶδωμεν προσέτι τὴν βδελυρὰν «διπλῇ γλῶσσαν» της! Ἀφ' ἑνὸς διαδίδει αὐτὸ τὸ ὁποῖον περαιτέρω γράφεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ κείμενον: «Το αἶτημα τῆς γνησιότητος σε ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ταυτότητα ἢ τὴν καταγωγὴν εἶναι καὶ παρωχημένο καὶ ἀνόητο. Καθένας μπορεῖ νὰ προσδιορίζεται ὅπως ἐπιθυμεῖ...». Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει σημασίαν ἡ πραγματικὴ καταγωγὴ ἀλλὰ λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀληθὲς ὁτιδήποτε ὑποστηρίζει τις ὡς ἐθνισμόν του καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐνδιαφέρον ἐπιστημονικὸν ἢ ἐθνολογικὸν ἢ πολιτικὸν εἰς τὸν πραγματικὸν ἀνθρωπολογικὸν τύπον τοῦ δηλοῦντος διὰ τοῦτο τώρα, τὴν ἐποχὴν ποὺ ἰδρύνονται ἀθρόως πανεπιστήμια καὶ πανεπιστημιακαὶ ἔδραι τοῦ ἀστείου, ἡ μεταπολεμικὴ ἄρχουσα τάξις κατήργησε τὴν ἔδραν τῆς Ἀνθρωπολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ι. Κούμαρη! Ὅμως, δὲν ἀφήνει τὸ ζήτημα οὕτως, ὅπως τὸ ἐπιθυμεῖ! Δὲν ἀποφαίνεται ὅτι ἀσφαλῶς εἴμεθα Ἑλλήνες ἐκ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ὅπως πιστεύομε καὶ ὅπως ἀποφαίνεται ἡ Α' Ἑθνοσυνέλευσις! Μᾶς ρίπτει καταπρόσωπον τὴν Ἀνθρωπολογίαν τὴν ὁποίαν οὐδόλως ὑπολήπτεται: «Ἔχει δίκην ὁ Φαλμεράνελ»! Καὶ ἰδού καὶ ἡ ἀνήθικος «διπλῇ γλῶσσα» τῶν ΜΜΕ! Ὅστις χρησιμοποιεῖ τὴν Ἀνθρωπολογίαν διὰ νὰ δείξῃ τὴν αὐτοχθονίαν τῶν Ἑλλήνων σπילוῦται ὡς «ἀκροδεξιός»! Ὅμως ὁποῖος χρησιμοποιεῖ τὴν Ἀνθρωπολογίαν διὰ νὰ δείξῃ ὅτι εἴμεθα ἀνάξιον λόγου βαρβαρικὸν συνονθύλευμα ἐξαίρεται ὡς «προοδευτικὸς διανοούμενος»! Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἑτέρα «διγλωσσία» στὴν ἀπόφασιν «Το αἶτημα τῆς γνησιότητος σε ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ταυτότητα ἢ τὴν καταγωγὴν εἶναι καὶ παρωχημένο καὶ ἀνόητο» καθὼς ὡς προ-

ελέχθη ἡ ἐξηκονταετής ἀνάφλεξις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς στηρίζεται εἰς τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου ὅτι οἱ νῦν Ἑβραῖοι εἶναι τῶ ὄντι γνήσιοι ἀπόγονοι τοῦ πρὸ 2.000 ἐτῶν προϋπάρξαντος πληθυσμοῦ ἐν Παλαιστίνῃ! Καὶ βεβαίως, εἶναι δυνατὸν εἰς ἡμᾶς νὰ εἶναι ἄχρηστος ἡ Ἀνθρωπολογία, ὅμως καὶ εἰς τὸ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὰς ΗΠΑ ἡ Ἀνθρωπολογία εἶναι κυρία ἐπιστημονικὴ ἀσχολία καὶ παράγονται μυριάδες ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπολογικῆς γνησιότητος τῶν Ἑβραίων, εἰς τὰς ὁποίας ἔχομε ἐπανειλημμένως ἀναφερθῆ! Καὶ βεβαίως, ἐπὶ τῆς ἀνθρωπολογικῆς γνησιότητος τῆς «Μακεδονικῆς φυλῆς» στηρίζει τὸν ἀλυτρωτισμὸν τῆς ἡ Κυβέρνησις τῶν Σκοπίων καὶ τὰς παραγομένας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ΔΕΝ δύναται νὰ ἀποκρούσῃ ἡ Ἑλλὰς καθὼς στερεῖται ἔδρας Ἀνθρωπολογίας!

Ὅμως, εἶναι ἀληθὲς ὅτι: «Οἱ ἀντιρρήσεις τοῦ Φαλμεράυελ πιότερο ρίφθηκαν στο πῦρ το ἐξώτερον παρά ἀντικρούσθηκαν ἐπιστημονικά»; Βεβαίως ΟΧΙ! Ὅλαι αἱ ἔωλαι προτάσεις τοῦ στρατευμένου αὐτοῦ κονδυλοφόρου ἔχουν ἀπορριφθῆ πολλαπλῶς καὶ μία πρὸς μία! Μυριάδες ἀνθρωπολογικῶν ἐργασιῶν ἀποδεικνύουν πέραν πάσης ἀμφιβολίας τὴν ἀνθρωπολογικὴν αὐτοχθονίαν καὶ συνέχειαν τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος! Διὰ παράδειγμα, πλήρης καὶ σύγχρονος ἀνθρωπολογικὴ μελέτη, ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Maine, πλήθους κρανίων καὶ σκελετῶν τῆς Ἑποχῆς τοῦ Χαλκοῦ καὶ συγκεκριμένως τῶν ἐποχῶν Πρωΐμου, Μέσης καὶ Ὀψίμου Ἑλλαδικῆς Περιόδου, ὁπότε ὑποτίθεται ὅτι ἐγένοντο μεγάλαι μετακινήσεις πληθυσμῶν εἰς τὴν γεωγραφικὴν περιοχὴν μας, ὅχι μόνον ἀποδεικνύει ὅτι «οὐδὲν ξένον στοιχεῖον ἀνευρέθη» ἀλλὰ τονίζει ὅτι παρ' ὅτι τὰ δείγματα ἀνήκουν εἰς διαφόρους ἀπομεμονωμένας μεταξὺ τῶν περιοχᾶς «ὑπάρχει πλήρης ἀνθρωπολογικὴ ὁμοιογένεια» : Nikolaos I. Xiotiris, *An Anthropological Approach to the Population of Bronze Age Greece*, *JIES*, Vol. 8, Nos. 1 & 2, Spring/Summer 1980.

Ὅμως διατί αὐτὴ ἡ μωρία δὲν ἐτάφη εἰς τὴν λησμονιά; Διότι τὸ φάντασμα τοῦτο συνεχῶς ἀνασύρει ἀπὸ τὴν λήθην καὶ τὸ ἐπικαλεῖται ἡ ἑλληνικὴ “ἐλίτ”, διανοούμενοι, ἐκπαιδευτικοί, πολιτικοί, τόσον οἱ ἀριστεροὶ ὅσον καὶ οἱ κατ' ὄνομα δεξιοί! Ἀσφαλῶς, ὁ ἐχθρὸς εἶναι ἐντὸς τῶν πυλῶν! Ἐξοφθάλμως πλέον! Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμάθαμε διὰ κυρίαν τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου ἡ ὁποία δηλώνει ὅτι δὲν αἰσθάνεται Ἑλληνίς, ἀλλὰ Ἀλβανίς! Ἀπίστευτα πράγματα!

Μὲ τὴν Ἀνθρωπολογίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχομε ἀσχοληθῆ πλειστάκις -τελευταίως ἔχομε γράψῃ εἰς τὸ τ. 31 (Ὁ Χριστιανισμὸς ἔναντι τοῦ Ἑθνικισμοῦ καὶ τῆς βιολογικῆς συνεχείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ)- ἐδῶ ἂς σημειώσωμε ὅτι ἡ ἐξουσιαστικὴ

τάξις τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε ἀτυχῆς διότι ἔκλεισε μὲν τὴν ἔδραν τῆς Ἀνθρωπολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὅμως ἐνεφανίσθη ὁ Ἄρης Πουλιανός, σημαντικὸς ἐπιστήμων ὁ ὁποῖος στηριζόμενος τόσον εἰς ἐργασίας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὅσον καὶ Βουλγάρων καὶ Σοβιετικῶν Ἀνθρωπολόγων (βεβαίως, ἡ Ἀνθρωπολογία ἀπετέλει κύριον ἐπιστημονικὸν κλάδον καὶ εἰς τὴν ΕΣΣΔ καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀν. Εὐρώπης) εἰς μίαν σειρὰν λίαν δημοφιλῶν βιβλίων ἀπέδειξε τὴν ἀνθρωπολογικὴν συνέχειαν τῶν Ἑλλήνων! Ὅμως ἀξίζει ἐδῶ νὰ ἀναφέρωμε παρενθετικῶς ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς Ἀνθρωπολογίας τῶν Βαλκανίων χρήσιμα καὶ διὰ τοὺς νέους Μακεδονομάχους τῆς μάχης τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ὅπου ἦδη ἡ πλάστιγξ κλείνει ὑπὲρ τῶν Σκοπίων [ἦδη διεθνῶς ἡ μυθολογία τῶν Σκοπίων χαρακτηρίζεται ὡς ἡ «Μακεδονικὴ ἄποψις» ἐνῶ τὰ ἑλληνικὰ ἀντεπιχειρήματα ὡς ἡ «ἑλληνικὴ ἄποψις»! Ἡ «ἑλληνικὴ ἄποψις»; Ὑπάρχει τοιαύτη; Δὲν γνωρίζομε τί λέγεται εἰς τὸ παρασκήνιον, εἰς τὸν μεσολαβητὴν κ. Νίμιτς, ὅμως ἡ Κυβέρνησις ΔΕΝ ἀντικρούει πλὴν δημοσίως οὔτε τὰς ἀνδιαστικὰς παραχαράξεις τῆς ἱστορίας, οὔτε τὰς κατ' αὐτῆς δεινὰς ὕβρεις τὰς ἐκτοξευομένας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σκοπίων, ἀντιθέτως ἡ ἐφ. ΤΟ ΒΗΜΑ χλευάζει τὰς 2-3 προσωπικότητας ποὺ ἐτοποθετήθησαν δημοσίας εἰς τὸ θέμα τῆς μετονομασίας τοῦ ἀεροδρομίου τῶν Σκοπίων εἰς «Μέγας Ἀλέξανδρος»!].

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ

Ἡ Ἀνθρωπολογία τῶν Ἑλλήνων

Γράφει ὁ Ἄρης Πουλιανὸς συμπερασματικῶς εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ προέλευσις τῶν Ἑλλήνων» (σ. 290):

«1. Ἡ ἀντιπαραβολὴ τῶν στοιχείων τῆς παρούσας ἐργασίας μὲ τὰ στοιχεῖα ἄλλων ἐρευνητῶν, τόσο γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ γιὰ τὶς γειτονικὰς χώρας, ἐπιβεβαιώνει τὰ συμπεράσματα ποὺ διατυπώσαμε στὸ προηγούμενο κεφάλαιο. Συγκεκριμένα ἐπιβεβαιώνει πὼς οἱ τύποι ποὺ προσδιορίσαμε ὅτι συνθέτουν ἀνθρωπολογικὰ τὸν λαὸ τῆς Ἑλλάδος εἶναι αὐτόχθονες καὶ ἀνήκουν στὸν Ἀνατολικομεσογειακὸ κλάδο τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς φυλῆς καὶ ὅτι οἱ τύποι αὐτοὶ διαφέρουν σαφῶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρωπολογικοὺς τύπους τῆς Πρόσω Ἀσίας.

2. Ἡ διεθνὴς βιβλιογραφία ἐπιβεβαιώνει ἐπίσης ὅτι οἱ μετακινήσεις τῶν λαῶν, κατὰ τὸν Μεσαίωνα, στὴν Νοτιοανατολικὴ Εὐρώπη καὶ ἡ διάδοσις τῶν ρωμανικῶν καὶ σλαβικῶν γλωσσῶν ποὺ συνδέεται μ' αὐτές, καθὼς καὶ οἱ κατακτήσεις τῶν Κελτῶν σὲ

παλαιότερα χρόνια, δὲν ἐπέφεραν σοβαρὴ ἀλλαγὴ στὰ μορφολογικὰ γνωρίσματα τῶν λαῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.»

Ἦς ἀναφέρουμε γενικῶς ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ τύποι τῆς Μεσογειακῆς φυλῆς (δηλαδὴ οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου) ἀπαντῶνται ὅχι μόνον εἰς τὴν σημερινὴ Ἑλλάδα, ἀλλὰ τοιαῦτοι εἶναι προσέτι: (α) ὁ πληθυσμὸς τῆς εὐρυτέρας Νοτίου Ἀλβανίας (τόσον Βορειοηπειρωτῶτες, ὅσον καὶ ἐξισλαμισθέντες Ἀλβανοί), (β) ὁ πληθυσμὸς τῆς νοτίως τοῦ Αἴμου Βουλγαρίας (πρόκειται διὰ τοὺς ἀρχαίους Θρᾷκες, ἓνα ποσοστὸν τῶν ὁποίων παρέμεινε Ἑλληνόφωνον -πρόκειται διὰ τοὺς ἐκδιωχθέντας Ἑλληνας τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας- ἐνῷ ἐν ἑτερον ποσοστὸν κατέστη Βουλγαρόφωνον καὶ ἀπέκτησε μετὰ τὸ 1885 Βουλγαρικὴν συνείδησιν) ἐκτὸς τῶν Τούρκων ποὺ μετηνάστευσαν ἐκεῖ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν (περὶ τὸ 1400) καὶ οἱ ὁποῖοι καὶ πάλιν εἶναι ἑλληνογενεῖς ἐκ τῆς Ἀν. Θράκης, (γ) ὁ πληθυσμὸς τῆς σημερινῆς ΠΓΔΜ (ἐκτὸς τῶν Ἀλβανῶν) ἀλλὰ καὶ ὁ συνορεύων πρὸς αὐτὴν πληθυσμὸς τῶν νοτίων Σέρβων [«οἱ Σέρβοι ποὺ ζοῦν πιὸ βόρεια ἀπὸ τοὺς Σλαυόφωνους ἔχουν κεφαλικὸ δείκτη 85, πρᾶγμα ποὺ τοὺς προσεγγίζει στὴν ὁμάδα ποὺ ἐξετάζουμε. Ἐπίσης καὶ σὲ πολλὰς ἄλλες διαστάσεις οἱ διαφορὲς μεταξὺ Σέρβων καὶ Σλαυόφωνων δὲν εἶναι σοβαρές (ἀν. σ. 239)], (δ) ὁ πληθυσμὸς τῶν Δ καὶ Β παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Πολυετεῖς ἔρευναι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ 30% τῶν σημερινῶν Τούρκων εἶναι ἑλληνογενεῖς! Ὅρθως παρατηρεῖ ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης ὅτι:

«τὰ ἐθνολογικὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐμφανέστατα εὐρίσκοντο πολὺ πέραν τῶν τότε, ἀλλὰ καὶ τῶν σημερινῶν ἑλληνικῶν συνόρων. Περιελάμβανον ὁλόκληρον τὴν Β. Ἠπειρον, σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος τοῦ σημερινοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, ὁλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, δηλαδὴ τὴν σημερινὴν νότιον Βουλγαρίαν ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην. Ἐκτοτε... μετὰ τὸν ἀ' παγκόσμιον πόλεμον τὰ προκύψαντα σύνορα μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν ἐχαράχθησαν ὅχι μὲ κριτήριον τὴν ἐθνολογικὴν σύστασιν καὶ βάσιν τὴν διασαλπίζομένην ἀρχὴν τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, ἀλλὰ πρὸς ἱκανοποίησιν συμφερόντων καὶ ἐπιδιώξεων ξένων πρὸς τὴν Βαλκανικὴν δυνάμεων...»

Οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Σέρβοι ἀνήκουν εἰς ἄλλην ἀνθρωπολογικὴν φυλὴν, τὴν Διναρικήν, μεταξὺ τῆς ὁποίας καὶ τῆς Μεσογειακῆς ὑπάρχει Παραγένεσις (ιδεὲς ἐκτενὴ ἀνάλυσιν εἰς τ. 3: «Υβριδισμὸς καὶ Παραγένεσις»). Οἱ βορείως τοῦ Αἴμου

Βούλγαροι ανήκουν εις την μεγάλην ανθρωπολογικὴν φυλὴν τῶν Ἀνατολικοευρωπαίων ἢ ὁποία σχηματίζει ἐπὶ τοῦ χάρτου εὐρείαν λωρίδα διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Αἴμου ἕως τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης. Οἱ κάτοικοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀποτελοῦνται κατὰ κύριον λόγον (ἐκτὸς τῶν Κούρδων) ὑπὸ Ἀρμενοειδῶν (ἥδη τὸ ὅλως πλάγιον πορτραῖτον τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ ὑπὸ τοῦ Τζιοβάννι Μπελλίνι τὸν δεικνύει ὡς τυπικὸν Ἀρμενοειδῆ). Τί ἀπέγιναν οἱ πραγματικοὶ Τοῦρκοι, μογγολοειδεῖς βεβαίως; Ἀπλούστατα, ὄντες ὀλίγοι βαθμιαίως ἐξηφανίσθησαν καὶ μόνον ὀλίγοι διασώζονται εἰς τὴν Καππαδοκίαν. Τί ἀπέγιναν οἱ πραγματικοὶ Βούλγαροι, μογγολοειδεῖς καὶ αὐτοὶ βεβαίως; Ὅντες λίαν ὀλιγάριθμοι ἀπετέλεσαν ἀρχικῶς τὴν ἄρχουσαν τάξιν τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους καὶ ἔδωσαν εἰς τοὺς γηγενεῖς γλῶσσαν καὶ τοπωνύμια ἀλλ' ἐξηφανίσθησαν ταχέως, ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε μὲ τοὺς Μαγυάρους εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ὅπου οὐδὲν ανθρωπολογικὸν ἵχνος αὐτῶν ὑπάρχει! Ἡ Βουλγαρικὴ συνείδησις εἶναι προῖον ἐθνοποιητικῆς διαδικασίας τοῦ 19ου αἰῶνος!

Ἀξίζει ν' ἀναφερθῶμεν ἀναλυτικῶς εἰς τὸν γλωσσικὸν χάρτην τῆς Βαλκανικῆς καθὼς ὁ ἀρθρογράφος ὁμιλεῖ διὰ Ἑλληνο- ἢ Ἀλβανο-φώνους κλ.π. καὶ καθὼς οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ 3η Διεθνὴς, ὁ Τίτο, ὁ Δημητρώφ, τὸ ΚΚΕ, τὸ ΣΝΟΦ, ἡ τότε ἡγεσία τῶν «Μακεδόνων» καὶ ἡ νῦν Κυβέρνησις τῶν Σκοπίων ἔχουν ἐπενδύσει στὸ θέμα τῶν Σλαυοφώνων!

Εἰς τὴν εὐρύτεραν Μακεδονία εὐρίσκουμε Βλαχοφώνους, Ρωμανοφώνους, Βουλγαροφώνους καὶ Σλαυοφώνους! Ὅμως ἡ ανθρωπολογικὴ ἔρευνα ἀδυνατεῖ νὰ τοὺς ἀνιχνεύσῃ! «Δύσκολα διακρίνονται [οἱ Βλαχόφωνοι] ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ ποὺ τοὺς περιβάλλει»! «Οἱ Σλαυόφωνοι καὶ οἱ Ρωμανόφωνοι τῆς Ἑλλάδας εἶναι, στὴν πλειονότητά τους, ἀπόγονοι αὐτόχθονα πληθυσμοῦ». Ἐδῶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τόσον ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη, ὅσον καὶ αἱ βορειότεραι Βαλκανικαὶ χῶραι ἔχουν πολλαπλῶς καὶ λεπτομερῶς ἐξετασθῇ ανθρωπολογικῶς ὑπὸ ποικιλίας ανθρωπολόγων, Ἀγγλῶν, Γερμανῶν, Σοβιετικῶν καὶ ἐντοπίων καὶ ἅπαντες συμφωνοῦν εἰς τὰ συμπεράσματά των (οὕτως ἢ ἄλλως δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ γίνῃ ἄλλῶς καθὼς ἡ Ἀνθρωπολογία εἶναι καθαρῶς ἐπιστήμη συγκρίσεως ἀριθμητικῶν μετρήσεων).

Χαρακτηριστικὴ ἐξάλλου τῆς διατηρήσεως τῆς ανθρωπολογικῆς καθαρότητος τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ ἔρευνα τῆς ανθρωπολογίας τῶν Ἑλλήνων τῆς ΕΣΣΔ ἢ ὁποία περιλαμβάνει τόσον τοὺς μεταναστεύσαντας εἰς Γεωργίαν κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἐκ τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν τῆς ΒΔ Μικρᾶς Ἀσίας Ἑλληνοφώνων καὶ Τουρκοφώνων Ἑλλήνων, ὅσον καὶ τοὺς ἀρχαιοτάτους Ἑλλήνας κατοίκους τῆς Κριμαίας καὶ τῆς Ἀζοφικῆς ποῦ ἡ γλῶσσα των καταγομένη κατευθεῖαν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς

ἐγένετο γνωστή κατὰ τὴν σύγχρονο ἐποχὴ (15ος αἰών) ὡς «Ρωμαϊκά». Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Κριμαίας ἀπὸ τοὺς Γότθους καὶ τοὺς Τατάρους οὐδεμία ἀνθρωπολογικὴ διαφοροποίησι ἐπέφερε! Πολλοὶ Ἕλληνες ὠμίλησαν τὰ Τατικά, τὴν γλῶσσαν τῶν Γότθων, ὅπως πολλοὶ ἐγένοντο Ταταρόφωνοι ὅμως οἱ ὀλίγοι κατακτητὰὶ ἐξηφανίσθησαν ταχέως ἀνθρωπολογικῶς! «Ὁ καθηγητὴς Γ.Φ. Ντέμπετς στηριζόμενος στὸ ἄφθονο ὑλικὸ ἀπὸ τὶς μεσαιωνικὲς νεκροπόλεις τῆς Κριμαίας καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὶς ἀνασκαφὲς στοὺς τάφους τοῦ Ἑσκί-Κερμέν, ὅπου βρίσκεται ἡ “Γοτθικὴ” πόλη, καταλήγει στὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ δεδομένα ποὺ ὑπάρχουν δὲν δίνουν καμμία ἐνδειξὴ ὅτι ἐγένετο μετανάστευσι ἀπὸ βορρᾶ. Διαπιστώνει ὅτι πέρα ἀπὸ μίαν ἀνεπαίσθητη ἐπιμιξία ὁ βασικὸς πληθυσμὸς τῆς Κριμαίας εἶναι αὐτόχθων, “Ταυρικὸς” καὶ “Μεσογειακός” (ἀν, σ. 265)». Ἡ ἀνθρωπολογικὴ ποικιλία (ποικιλία = ὑποδιαίρεσις τοῦ “τύπου”, ὁ “τύπος” ἀποτελεῖ ὑποδιαίρεσιν τῆς “φυλῆς”) πρὸς τὴν ὁποίαν σχεδὸν ταυτίζονται οἱ Ἕλληνες τῆς Μαριουπόλεως τῆς Ἀζοφικῆς εἶναι «οἱ νησιῶτες τοῦ Αἰγαίου»!

Ἄς ἐπιστρέψωμε ὅμως στὸ **θέμα τῶν Σλαυοφώνων!** Ἄς ἔχωμε πάντοτε ὑπ’ ὄψιν μας ὅτι συζητοῦμε δι’ ἓνα θέμα ποὺ ἐὰν δὲν διωγοῦτο τεχνηέντως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ εἶχε μικρὰν σημασίαν καθὼς οἱ Σλαυόφωνοι τῆς Ἑλλάδος ἀριθμοῦντες κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ 1928, 82,000 ἀτόμων, ἦσαν ἅπαντες δίγλωσσοι καὶ ἐλληνικῆς συνειδήσεως! Ἐδῶ ἂς ἐξετασθῇ πόσοι εἶναι σήμερον οἱ Ἕλληνες τῆς ΠΓΔΜ; Κατὰ τὸν πρόεδρόν της Κ. Γκληγκόρωφ αὐτοὶ ἀνέρχονται εἰς 100.000, ἐνῶ ὀρθότερα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖται ὁ Πρόεδρος κ. Σαρτζετάκης τοὺς ἀναβιβάζουν εἰς 250.000 (καὶ ἐδῶ ὑπάρχει ἡ ἐγκληματικὴ ἐγκατάλειψις τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι ὤφειλον νὰ δώσουν τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν εἰς ὅποιον ἐδήλωνε Ἕλληνα, ὅποτε καὶ θὰ ἐλύετο ὡς διὰ μαγείας τὸ “Σκοπιανό”!

Ἐνα ζήτημα ὅπου ὑπάρχει μεγάλη σύγχυσις εἶναι τὸ τί ἐννοοῦμε λέγοντες Σλαύους! Πρόκειται διὰ λαοὺς ἢ πληθυσμούς; Ἐκτεταμέναι ἔρευναι Σοβιετικῶν ἐπιστημόνων εἰς ὅλας τὰς Σλαυικὰς περιοχὰς ἀπέδειξε ὀριστικῶς κάτι ἐκ πρώτης ὄψεως ἀξιοπερίεργον: εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ΔΕΝ παρατηρεῖται «διαφοροποίηση τῶν ἀνθρωπολογικῶν χαρακτηριστικῶν», παντοῦ ὑπάρχει «πλήρης σχεδὸν ἀντιστοιχία μὲ τὸ παλαιοανθρωπολογικὸ ὑλικό»! Πουθενὰ δὲν ἐμφανίζεται ἡ εἰκὼν εἰσβολῆς ἐνὸς ξένου πληθυσμοῦ! Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς σημερινῆς ΠΓΔΜ τόσον ἡ ἐργασία τοῦ Βουλγάρου ἀκαδημαϊκοῦ Μεθοδίου Ποπῶφ, ὅσον καὶ τοῦ Ἄρη Πουλιανοῦ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι «πρόκειται διὰ πληθυσμὸν μὲ ἐντόνως μεσογειακὰ χαρακτηριστικά, πρᾶγμα ποὺ τοὺς πλησιάζει κυρίως στὸν

πληθυσμὸ τῆς Νότιας Βουλγαρίας (Μεσογειακὸς τύπος)». Τονίζεται ἐπίσης ὅτι «ὁ τύπος τῶν Σλαυοφώνων τῆς Μακεδονίας ξεχωρίζει ἔντονα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρωπολογικοὺς τύπους ποὺ διέκριναν στοὺς ἄλλους σλαυικοὺς λαοὺς οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες Γ.Φ. Ντέμπετς κ.λ.π. κ.λ.π.» Ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὑπάρχουν Σλαῦοι, ἀλλὰ μόνον μία γλωσσικὴ ὁμάδα, ἡ Σλαυϊκὴ, καὶ σήμερον βεβαίως, μία ἐθνικὴ συνείδησις χαλκευθεῖσα τὸν 19ον αἰῶνα, ἐνῶ στὴν περίπτωσιν τῶν Σλαυομακεδόνων, ἐχαλκεύθη προσφάτως ὑπὸ τοῦ ΚΚΕ, τοῦ Δημητρώφ καὶ τοῦ Τίτο! Ἡ κατάστασις αὐτὴ προκαλεῖ διαπορίαν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας: «Τὸ γεγονὸς αὐτὸ θέτει τὸ ἐρώτημα: Ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία ποὺ διαδόθηκαν τόσο πλατιά οἱ σλαυϊκὲς γλῶσσες κατὰ τὸν Μεσαίωνα καὶ μάλιστα σὲ τόσο ἐκτεταμένο γεωγραφικὸ χῶρο ποὺ ἦταν ἤδη κατειλημμένος ἀπὸ ἄλλους λαοὺς;»

Ὅμιλοῦμε διὰ “φωνάς”, διὰ γλῶσσας, καὶ ἐπομένως τὴν ἀπάντησιν δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄλλη ἐπιστήμη πλὴν αὐτῆς τῆς μελέτης τῆς ζωῆς καὶ τῶν παθῶν τῶν γλωσσῶν —καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι αἱ γλῶσσαι ἐμφανίζουν ζωὴν αὐτόνομον, οἰοῦνται βιολογικὴν. Αἱ γλῶσσαι ἀναλόγως τῆς συμπεριφορᾶς των κατὰ τὴν συνάντησιν των μετ’ ἄλλων γλωσσῶν διαχωρίζονται εἰς ἰσχυρὰς καὶ ἀσθενεῖς. Αἱ ἰσχυραὶ γλῶσσαι τείνουν ν’ ἀπορροφήσουν τὴν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν συναντοῦν, ἐνῶ αἱ ἀσθενεῖς γλῶσσαι τείνουν κατὰ μίαν τοιαύτην συνάντησιν ν’ ἀπορροφηθοῦν. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι γλῶσσα ἰδιαίτερος ἀσθενῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νομοθετικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ὑποστήριξις τῆς ἀλλ’ ὅμως ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτῶν ἔχει μείνει ἀπροστάτευτος καὶ σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ τὴν προστατεύσῃ τὴν κακοποιεῖ ἀνηλεῶς θέλουσα νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκλείψιν τῆς. Ἀντιθέτως, τόσον ἡ Σλαυϊκὴ ὅσον καὶ ἡ Βλαχικὴ εἶναι γλῶσσαι ἀπιστεύτως ἰσχυραί. Ὅτε ὀλίγοι ἄνθρωποι, μία ληστρικὴ ὁρδὴ, κατελάμβανε μίαν περιοχὴν, ἡ ἰσχυρὰ γλῶσσα τῶν αὐθεντῶν διεσπείρετο εὐκόλως, ἔδιδε ὀνόματα καὶ τοπωνύμια! Μετὰ πάροδον τριῶν ἢ τεσσάρων γενεῶν οἱ ἐπιδρομεῖς ἐξέλιπον βιολογικῶς καὶ ἀνθρωπολογικῶς, ὅμως παρέμενε, ἡ γλῶσσα, τὰ τοπωνύμια, ἐνίοτε καὶ ἡ ἐθνικὴ μυθολογία τῶν αὐθεντῶν.

Ὅταν ἐνεφανίσθῃ ἡ Σλαυϊκὴ γλῶσσα, τότε τὸ Βυζάντιον ἀντὶ νὰ ἐπανελληνίσῃ τοὺς ἄρτι ἐκσλαυισθέντας πληθυσμοὺς [ἡ “χώρα ἐξεσλαβίσθῃ” εἶναι ἡ περιβόητος καὶ πολυσυζητημένη φράσις τοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου. Διὰ τοὺς μὲν ἡ χώρα ἐπληρώθη Σλαύων, διὰ τοὺς δὲ οἱ κάτοικοι ἐγένοντο σκλάβοι. Δι’ ἡμᾶς ἡ φράσις ἔχει τὴν ἀκριβῆ λεξικογραφικὴν σημασίαν τῆς: ἐπῆλθε ἐκσλαυισμός= υἱοθέτησε τὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς τρόπους τῶν Σλαύων] ἀντιθέτως (καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον ἔγκλημα τῆς Ο.Ε. κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ δι’ αὐτὸ τὸ ἔγκλημα

τιμοῦμε ὡς ἁγίους ἑμεῖς οἱ Ἕλληνες τοὺς Κύριλλον καὶ Μεθόδιον! Εἰς τοιοῦτο ἐπίπεδον καταπτώσεως καὶ χονδροειδοῦς βλακειᾶς ἔχει φθάσει ὁ Ἑλληνισμός!) ἔλαβε ὅ,τι μέτρον ἦτο δυνατόν διὰ νὰ τονώσῃ τὸν ἐκσλαυϊσμόν καὶ ἡ Ο.Ε. κατεσκεύασε διὰ τὸ Ἰνδοευρωπαϊκὸν αὐτὸ ράκος ἀλφάβητον, γραμματικὴν καὶ συντακτικὴν καὶ ἔσπευσε νὰ μεταφράσῃ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ νὰ κατασκευάσῃ Σλαβονικὰς θείας λειτουργίας! Συγκρίνατε τὴν ἀκατανόητον αὐτὴν τακτικὴν τὴν ἐμπνεομένην ὑπὸ ἀνθελληνικοῦ μίσους μὲ τὴν συνεπῆ στάσιν ὑποστηρίξεως τῆς Λατινικῆς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας!

Ἐπομένως ποία ὥφειλε νὰ εἶναι ἡ συνεπὴς πρὸς τὴν ἱστορικὴ-ἀνθρωπολογικὴ καὶ γλωσσολογικὴ ἀλήθεια στάσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως; Ὅτι οἱ Σλαύφωνοι “Μακεδόνες” εἶναι γνήσιοι Ἕλληνες καὶ κατοικοῦν μίαν γνησίως ἑλληνικὴν περιοχίν. Ὡς προτείνει ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης ὁ ὁποῖος ἐπεξηγεῖ πλήρως τὰ περὶ τὸ “Μακεδονικόν” θέματα εἰς τὸ ἐκτενὲς πόνημά του μὲ τίτλον «Ἡ Μακεδονία μας»:

«Ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐπιμείνῃ ἀνενδότως εἰς ἄρνησιν ἀποδοχῆς τοῦ ὀνόματος Μακεδονία, ἀπλοῦ ἢ ἐν συνθέσει, διὰ τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον· νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ δὲ τὴν προκλητικότητά του ἀφ’ ἐνὸς μὲ εὐθεΐαν διακήρυξιν, ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ ὀνομάζωνται Μακεδόνες καὶ ἡ χώρα των Μακεδονία, ἀνήκουν, κατὰ πᾶσαν θεώρησιν, ἱστορικὴν, ἐθνολογικὴν, κλπ., δικαιωματικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν ὅψει μάλιστα καὶ ἐγκύρου ἐπιστημονικῆς διαπιστώσεως, ὅτι τὰ 65% τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου εἶναι Ἑλληνογενεῖς...»

Ὅμως ἂς ἐξετάσωμε καὶ τὸ θέμα τῶν ἀλβανοφώνων, καθὼς ἐπ’ αὐτοῦ εἶχε ἐπενδύσει ἡ προπαγάνδα τοῦ Ἐμβερ Χότζα ὁ ὁποῖος διεκδικοῦσε μεγάλα τμήματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ἐπιχειρήματά του ἐπαναλαμβάνει ἡ ἑλληνικὴ “ἐλίτ” (ἀφοῦ κατήργησε τὴν ἔδραν τῆς Ἀνθρωπολογίας)! Ἡ Ἑλλὰς μᾶς λέγουν εἶχε πλημμυρίσει ἐπανειλημμένως ἀπὸ Ἀλβανούς καὶ ἀπόδειξις εἶναι οἱ Ἀρβανίτες καὶ τὰ Ἀρβανιτοχώρια! Ἐδῶ ἡ Ἀνθρωπολογικὴ ἀπόδειξις εἶναι ἀπλῆ διότι οἱ Ἀλβανοὶ ἀποτελοῦν ἄλλην ἀνθρωπίνην φυλὴν (ἢ καὶ ἄλλον εἶδος ἀφοῦ λειτουργεῖ Παραγένεσις), τὴν Δηνναρικὴν, ἡ ὁποία σαφέστατα διαφέρει ἀπὸ τὴν Μεσογειακὴν φυλὴν! Ἀκόμη καὶ οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι, οἱ ἀνθρωπολογικῶς ἀπαιδευτοὶ διακρίνουν σαφῶς τὸν Ἀλβανὸ ἀπὸ τὸν Βορειοηπειρώτη ἢ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τους! Θὰ ἀρκοῦσε μία στοιχειώδης Ἀνθρωπολογικὴ ἔρευνα διὰ ν’ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ κάτοικοι σ’ ἓνα Ἀρβανιτοχώρι εἶναι Δηνναρικοὶ καὶ οὕτω νὰ δικαιωθῇ καὶ ἡ ἑλληνικὴ

ἄρχουσα τάξις καὶ ὁ Ἐμβερ Χότζας! Ὅμως, ἡ Ἀνθρωπολογικὴ ἔρευνα ἀπέδειξε τὸ ἀντίθετον! Ὅπως οἱ Σλαυόφωνοι, οἱ Ρωμανόφωνοι, οἱ Βλαχόφωνοι κλπ, οἱ Ἀλβανόφωνοι εἶναι ὅμοιοι ἀνθρωπολογικῶς μὲ τοὺς πέριξ γείτονάς των Ἑλληνοφώνους! Ἱστορικῶς γνωρίζομε ὅτι ἑλληνικὰ χωρία ἐλάμβανον τὴν ἀλβανικὴν γλῶσσαν ὅχι τόσον ἀκουσίως ἐπειδὴ ἤκουον νὰ τὴν ὁμιλοῦν ὀλίγοι Ἀλβανοί, ὅσον ἐθελουσίως ἐπειδὴ τοὺς Ἀλβανοφώνους περιέβαλλον μὲ ἰδιαίτεραν εὐμένειαν οἱ Τοῦρκοι διοικηταί. Προσέτι, ἐνῶ ὅλοι οἱ Ἀλβανοὶ ποὺ ὑποτίθεται κατῆλθον κατὰ τὸν 17ον ἢ 18ον αἰῶνα στὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἦσαν ὅπωςδῆποτε Μωαμεθανοὶ καὶ αὐτὸ βεβαίως ποὺ δὲν θὰ ἐγκατέλειπον ἐπ’ οὐδενὶ ἦτο ἡ θρησκεία των διότι οἱ μωαμεθανοὶ ἔχαιρον ἰδιαίτερων προνομίων καὶ δι’ αὐτὸ ὁλόκληρα ἑλληνικὰ χωρία ἀλλάξοπιστήσαν, ἀντιθέτως οὐδεὶς Ἀρβανίτης καὶ οὐδὲν Ἀρβανιτοχωρὶ ἦτο ποτε Μωαμεθανικόν!

2. Προβολὴ τῆς ἐξωφρενικῆς ἀπόψεως ὅτι εἴμεθα ἔθνος-κράτος ἡλικίας 185 ἐτῶν:

Ὁ ἀρθρογράφος ἀποφαίνεται ὅτι ὁ αὐτοπροσδιορισμὸς μας ὡς Ἑλλήνων ἐλειτούργησε «ὡς τροχοπέδη»:

«Τα ὅποια επιτεύγματά μας ὅχι ἀπλῶς δὲν συγκρίνονται μ’ ἐκεῖνα τοῦ λαμπροῦ, ἀπωτάτου παρελθόντος ἀλλὰ μας καθιστοῦν καὶ ουραγὸ, παρωνυχίδα ἀσήμαντη τοῦ σημερινοῦ δυτικοῦ κόσμου». Καὶ μας ἐνθυμίζει ὅτι «βιώσαμε δύο ὀδυνηρότατες ἐθνικὲς ἡττες, τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν Κύπρον τοῦ 1974»! Καὶ ἀκόμη ὅτι «στον πολιτισμὸ που θα ὀφείλε νὰ ἀποτελεῖ τὸν προνομιακὸ χῶρον μας τὸ τοπίο γίνεται ολοένα καὶ ζοφερότερο... ἡ νεολαία μοιάζει ἀπόλυτα παραδομένη στα ἀμερικανικά υποπροϊόντα...»!

Ἐκπληττόμεθα! Πρῶτη φορὰ ἀναγινώσκομε σὲ μεγάλο ἔντυπο ὅτι ἡ τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν Κύπρον ἦτο «ὀδυνηρότατη ἥττα»! Ἐμεῖς αὐτὸ ποὺ γνωρίζομε εἶναι ὅτι ΔΕΝ ἐπολεμήσαμε, ὅτι ἡ Μεταπολίτευσις ἐδέχθη ἄνευ ἀντιδράσεως τὸν «Ἀττίλα 2» καὶ διέταξε τὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ ὁ ὁποῖος ἐκινεῖτο ἤδη πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ προγεφυρώματος τοῦ «Ἀττίλα 1» νὰ κλεισθῇ στὸν στρατῶνα τῆς ΕΛΔΥΚ καὶ ἐκεῖ νὰ ἀφανισθῇ ἄνευ ἀντιστάσεως βομβαρδιζόμενος ἀπὸ τουρκικὰ ἀεροπλάνα! Καὶ ὅτι αὐτὸ ἦτο ἡ ἀρίστη, ὑπερήφανος καὶ ἐθνωφελὴς στάσις! Καὶ τώρα μᾶς λέγουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεταπολιτεύσεως μᾶς ὠδήγησε ἀμαχητὶ στὴν «ὀδυνηρότατη ἥττα» μὲ τὸν λαὸ ἀπορροφημένο τεχνιέντως μὲ τὴν «ἀποχουντοποίηση»!

Καὶ τώρα μᾶς λέγουν ὅτι ἦτο μία βδελυρὰ συμπαιγνία, μὲ ὅλας τὰς πολιτικὰς δυνάμεις συμφωνούσας καὶ μὲ τὰ ΜΜΕ ρίπτοντα πέπλον σιωπῆς εἰς ὅτιδήποτε εἶχε σχέσιν μὲ τὸ Κυπριακόν! Δὲν πειράζει! Ἐὰν τὰ πράγματα ἔχουν οὕτω καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Μεταπολιτεύσεως παρέδωσε σιωπηλῶς εἰς τὸν ἐχθρὸν τμῆμα τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας μας, τότε ἂς ἀνοίξῃ ὁ κλειστὸς μὲ τὴν συναίνεσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων Φάκελλος τῆς Κύπρου καὶ ἂς προχωρήσωμε εἰς τὰ δέοντα ἔχοντες ἀσφαλῶς ὡς πρότυπον τὴν Δίκην τῶν Ἑξ (πρὸς Θεοῦ, ὅχι ἀντιδραστικὰ πράγματα, “προοδευτικά”! Ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι ἐμπνευστὴς τῆς Δίκης ἦτο ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ οἱ Βενιζελικοὶ καὶ ἀρχιτέκτων τῆς ὁ Θεόδωρος Πάγκαλος) —περαιτέρω θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς!

Ὅσον διὰ τὴν οἰκτρὰν ἔκπτωσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ὑπεύθυνος εἶναι ὀλοκληρωτικῶς ἡ ἀπὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν διακυβέρνησις τῆς χώρας! Πῶς νὰ ἔχωμε πολιτισμὸν ὅταν ὡς κατηγγέλθῃ διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν τῆς Βορείου Ἑλλάδος διατίθενται ὀλιγότερα χρήματα ἀπ’ ὅσα ἐδόθησαν ὡς δῶρον εἰς τοὺς ποδοσφαιριστὰς ἐνὸς ἀγῶνος τῆς Ἑθνικῆς! Ὁ ἀρθρογράφος μᾶς ἐνθυμίζει ὅτι εἴμεθα «παραδομένοι στὰ ποπ-σκυλάδικα»! Ἀλήθεια; Δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ τμῆμα ὀπερέττας τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἶχε εἰς κάθε παράστασίν του ὅχι μόνον γεμάτο ἀλλὰ καὶ μὲ ὀρθίους τὸ μέγα Θέατρον Ἀκροπόλ! Καὶ δι’ αὐτὸ ἐφέτος ἡ Κυβέρνησις τὸ κατήργησε τελείως! Μὲ θετικὰς κυβερνητικὰς ἐνεργείας ὀδηγεῖται ὁ πληθυσμὸς στὴν πολιτιστικὴν κατὰπτωσιν! Παρομοίως εἰς τὴν Εὐρώπην! Αἱ παραστάσεις τῆς ὀπερας καὶ τῆς ὀπερέττας προπωλοῦν τὰ εἰσιτήριά των ὅλου τοῦ ἔτους! Ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἰδρῇ, διὰ παράδειγμα εἰς Παρισίους, μία δευτέρα ἢ μία τρίτη Λυρικὴ Σκηνή! Αἱ κυβερνητικαὶ χεῖρες ὀδηγοῦν τοὺς νέους στὴν πολιτικὴ ὀρθότητα τοῦ ποπ-σκυλάδικου!

Συνεχεῖς ἐκπαιδευτικαὶ μεταρρυθμίσεις, ἡ ἐξάρθρωσις τῆς ἐννοίας τοῦ σχολείου, τῆς μαθήσεως καὶ τῆς πειθαρχίας, ἡ οὐσιαστικὴ κατάργησις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ὁ διαβόητος Νόμος Πλαίσιον τῶν Πανεπιστημίων καὶ τὸ δυσῶνυμον Ἄσυλον εἶχον ὡς σκοπὸν τὴν ἐξάρθρωσιν τῆς Παιδείας καὶ τὴν καθολικὴν ἀγραμματοσύνην τῶν νέων! Συνειδητῶς ἡ Μεταπολίτευσις κατέστησε τὰ σχολεῖα καὶ τὰ Πανεπιστήμια κέντρα ἀγραμματοσύνης καὶ παντὸς εἵδους διαφθορᾶς! Διὰ παράδειγμα, εἰς τὰ δελτία εἰδήσεων τῆς 19/1/2007 τὸ κύριον θέμα ἦτο αἱ καταγγελίαι τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπ. Κρήτης ὅτι τὰ Πανεπιστήμια ἔχουν καταστῆ κέντρα διακινήσεως ναρκωτικῶν! Βεβαίως, πρὸ ὀλίγου ἐγένετο καὶ ἡ ἀποκάλυψις ὅτι εἰς τοὺς κήπους τοῦ Πανεπ. Κρήτης εἰς Ρέθυμνον ὑπῆρχε ἐκτεταμένη χασισοφυτεία

ἐν γνώσει τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου — ἴσως ἐνετάσσετο εἰς τὸ πρόγραμμα οἰκονομικῆς αὐτοτελείας τῶν Πανεπιστημίων μας!

Ὅμως, λέγει ὁ ἀρθρογράφος μας, «άν αντιμετωπίσουμε τὴν σύγχρονη Ελλάδα ὡς ἓνα ἔθνος-κράτος ηλικίας εκατὸν ογδονταπέντε ἐτῶν», ἂν δηλαδὴ δὲν εἴμεθα Ἕλληνες ἀλλὰ Βαλκανικὰ σκουπίδια, τότε «ἔχουμε πάει ἀνέλπιστα καλὰ»! Ἐδῶ τί νὰ εἴπωμεν; Μόνον ὅτι ὁποῖος ἀμφισβητεῖ τὸν Ἑλληνικὸν ἐθνισμὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὡς τὸ Κράτος τοῦ Ἑλληνισμοῦ βεβαίως ἀποποιεῖται καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ χαρακτηρισμὸν τοῦ ὡς Ἕλληνας καὶ ὀφείλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα καὶ ἰθαγένεια! Εἰς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσι τῆς κατοχῆς τῆς ἰσραηλινῆς ὑπηκοότητος ἡ σαφὴς ἀποδοχὴ καὶ δήλωσις ὅτι τὸ Ἰσραὴλ εἶναι τὸ Κράτος τοῦ Ἑβραϊσμοῦ. Αὐτὴν τὴν δήλωσιν δὲ ἀπαιτεῖ τὸ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ οἰανδῆποτε ξένην δύναμιν τὸ ἀναγνωρίζει! Πρὸ ἡμερῶν εἴχομεν καὶ ἓν κάπως ἀστεῖον περιστατικόν: ἀπὸ τὰ ἐκ λάθους ἀνοικτὰ μικρόφωνα ἠκούσθη ὁ κ. Ὀλμερτ νὰ λέγῃ εἰς τὸν ἐτοιμαζόμενον ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα κ. Πρόντι· «νὰ μὴ λησμονήσῃς νὰ εἰπῇς ὅτι τὸ Ἰσραὴλ εἶναι τὸ Κράτος τοῦ Ἑβραϊσμοῦ (Jewish State)»! Ἐμεῖς λέγομε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ Ποινικὸς Κώδιξ ν' ἀσχολεῖται μὲ ἀνάξια λόγου συμβάντα, ὅπως ἐὰν κάποιος κατάσκοπος παρέδωκε εἰς τὸν ἐχθρὸν κάποια μυστικὰ τοῦ Στρατοῦ, ἐνῶ ν' ἀφίνηται ἐλεύθερος ὁ καθεὶς νὰ ἐκφράξῃ καὶ νὰ τυπώῃ ἰδέας ποὺ δυναμιτίζουν τὴν ἰδίαν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἔθνους καὶ διαδίδουν τὰς ἀθλιότητας τῆς σκοπιανῆς προπαγάνδας! Ὁ ἀρθρογράφος μας θεωρεῖ τὸν ἑλληνικὸν ἐθνισμὸν ὡς τὸ «ἐθνικὸν ὑπερεγῶ» τὸ ὁποῖον μᾶς καθηλώνει, καὶ τοῦ ὁποῖου «καὶ ἡ ἀπλή ἀκόμη ἀμφισβήτησίς του ἐκλαμβάνεται ὡς ἐγκλημα καθοσίωσης». Συμφωνεῖ λοιπὸν ὅτι ὅσα ἀνωτέρω ἐγράψαμε δὲν ἀποτελοῦν ἰδικὰς μας ἰδέας ἀλλ' ἀποτελοῦν τὴν Κοινὴν Γνώμην! Ἀσφαλῶς ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνισμοῦ ἀποτελεῖ ἐγκλημα καθοσιώσεως! Σκεφθεῖτε κάποιος στὸ Ἰσραὴλ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι αὐτὸ εἶναι Κράτος 58 ἐτῶν καὶ ὅχι ἡ Διαθήκη μεταξὺ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Θεοῦ Ἰεχωβά!

Ὁ ἀρθρογράφος μας θεωρεῖ ὅτι μᾶς καθηλώνει τὸ ὅτι ἀντὶ νὰ θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας εὐτυχῇ Βαλκανικὰ ἀνεμοσκορπίσματα καθὼς «ἡ ἐνταξίς μας στὴν ΕΟΚ ἀπέφερε χρηματικά καὶ γεωπολιτικά οφέλη», ἀντιθέτως «ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, μετὰ τὴν Ἀλωση τῆς Πόλης, ἐξακολουθεῖ νὰ διδάσκεται σαν μὴ ἀκολουθία ἀπο χαμένες ευκαιρίες, ἀνεκπλήρωτα ὁράματα καὶ γεγονότα ηρωικά καὶ πένθιμα, σταθμούς σε μὴ πορεία πρὸς τὴν τελικὴ, τὴν ἐσχάτη δικαίωση, τὴν ὁποῖαν -υποτίθεται- μας κλέβουν συστηματικὰ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια: τὸ υποθηκευμένο 1821... τὸ τραγικὸν 1922... τὸ ἐμφύλιον 1944...». Ἀσφαλῶς, αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ μας

πορεία, εἴτε μᾶς ἀρέσει, εἴτε ὄχι! Καὶ φυσικὰ μᾶς κλέβουν, ἐξ αἰτίας τῆς ἰδικῆς μας ἀβελτηρίας καὶ μὲ τὴν σύμπραξι ἐθνοπροδοτικῶν Κυβερνήσεων, τὴν δικαίωσι συστηματικῶς “μέσα ἀπὸ τὰ χέρια”!

Ἄς ἰδοῦμε λοιπὸν τί ἔγινε τὸ 1922 !

Ἄς σταθοῦμε στὸ 1922. Μετὰ τὸν Α΄ Π.Π. ὑπεγράφη μὲ τὴν ἡττηθεῖσα Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην καὶ τὸ βιλαέτιον τῆς Σμύρνης. Συγχρόνως ἡ Νότιος Μικρὰ Ἀσία ἐτέθη ὑπὸ τὴν Συμμαχικὴν Διοίκησιν μὲ ὑπεύθυνον τὴν Ἰταλία ἕως τῆς Κιλικίας ἡ ὁποία παρεδόθη ὁμοῦ μετὰ τῆς Συρίας στὴν Γαλλία, ἐνῶ τὰ Στενὰ ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν. Ἐνῶ τὰ πράγματα εἶχον οὕτως ἐξαίφνης ἐνεφανίσθη στὴν Πόλιν ὁ ἀντάρτης Κεμάλ, Νεότουρκος ἀξιωματικὸς διαπρέψας εἰς τὴν ἄμυναν τῆς Καλλιπόλεως καὶ ἀποδεκατίσας τὸν Ἀγγλικὸν Στρατόν, ὁ ὁποῖος ἡμφεσβήτησε τὰς Συνθήκας! Ποία θὰ ἦτο ἡ προφανὴς κατάληξις; Ὁ σωφρονισμὸς τοῦ ὑπὸ συμμαχικοῦ τινος ἀστυνομικοῦ ἀποσπάσματος! Ἀντιθέτως ἀφέθη ἐλεύθερος στὴν Πόλιν νὰ συνωμοτῇ καὶ νὰ συγκεντρώνῃ γύρω τοῦ κύκλον Νεοτούρκων ἀξιωματικῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἐγνώριζε τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐνημέρωσε τὰς Συμμαχικὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι οὐδὲν ἔπραξαν! Ἐπίσης ἡ Ἑλλὰς ἐγνώριζε τὸ σχέδιον τῶν συνωμοτῶν νὰ διαπεραιωθοῦν εἰς Μικρὰν Ἀσίαν καὶ ἐνημέρωσε τὰς Συμμαχικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὸ πλοῖον καὶ πάλιν οἱ Σύμμαχοι ἄφησαν τὸν Κεμάλ νὰ διαπεραιωθῇ ἀκωλύτως —ἐδῶ ἔγινε τὸ πρῶτον μέγα λάθος τῶν Ἑλλήνων: ὠφείλε πλοῖον τι ἐκ τῶν ἐλληνικῶν πολεμικῶν ναυλοχούντων εἰς τὸν Βόσπορον νὰ συλλάβῃ τὸ παλαιὸν ἐμπορικὸν πλοῖον τὸ κατάφορτον συνωμοτῶν καὶ νὰ τοὺς αἰχμαλωτίσῃ. Κατόπιν τί ἔγινε; Πολὺ περίεργα πράγματα! Ὁ Κεμάλ ἐκήρυξε ἐπισήμως τὴν ἀνταρσίαν κατὰ τῶν Συνθηκῶν καὶ ἀντὶ οἱ Σύμμαχοι νὰ τὸν συνετίσουν —πρᾶγμα ποῦ ἦτο τότε εὐκόλον καὶ ἀπλοῦν— ἠκολούθησαν ἀκατανόητον συμπεριφορὰν! Ἐνῶ ὁ Κεμάλ προέβαινε εἰς πρωτοφανεῖς ἀγριότητας ἐναντίον τῶν Γάλλων τῆς Κιλικίας, συλλαμβάνων Γάλλους στρατιώτας καὶ φονεύων αὐτοὺς δι’ ἀνατριχιαστικῶν καὶ ἐξευτελιστικῶν βασανιστηρίων καὶ ἐνῶ ἡ Γαλλικὴ Διοίκησις ἠδύνατο νὰ τὸν ἀφανίσῃ ταχέως, ἀντιθέτως ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ καὶ τοῦ παρέδωκε ὅλον τὸν κατασχεθέντα ἐν Κιλικίᾳ ὀθωμανικὸν ὅπλισμόν! Ἐκεῖ ὑπῆρχον αἱ μεγάλαι ἀποθῆκαι τοῦ ὀθωμανικοῦ Στρατοῦ περιλαμβάνουσai ἐκτὸς τῶν ἄλλων μέγαν ἀριθμὸν συγχρόνων καὶ μεγάλης ἀξίας βαρέων πυροβόλων διὰ τῶν ὁποίων ἡμύνθη ὁ Κεμάλ κατὰ τὴν ἐλληνικὴν πορείαν πρὸς Ἀγκυραν! Ἡ

Ἱταλικὴ Διοίκησις ὅχι μόνον συνηργάσθη πλήρως μετὰ τοῦ Κεμάλ ἀλλὰ συνδιωργάνωνε ἐπιθέσεις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ νῶτα τῆς ἐλληνικῆς Στρατιᾶς καὶ ἀπηνόρευε εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἰταλικὸν ἔδαφος καταδιώκοντες τοὺς ἐπιδρομεῖς! Ὁ Λένιν εἰς τὴν Ρωσσίαν παρὰ τὸ ἔτι ἐπισφαλὲς τῆς θέσεώς του εἶχε ὡς πρῶτον μελημὰ του τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κεμάλ — ἀξιοπεριέργον! Καθὼς ἡ Τουρκία ἦτο ὁ παραδοσιακὸς ἐχθρὸς τῆς Ρωσσίας— καὶ τὸ νεοσύστατον ΚΚΕ ἔλαβε τὴν ἐντολήν — τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσε μὲ ὑποδειγματικὴν εὐσυνειδησίαν— νὰ ὑπονομεύσῃ μὲ κάθε δυνατόν τρόπον τὸν Ἑλληνικὸν Ἀγῶνα!

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ βαδίσῃ πρὸς Ἄγκυραν καὶ νὰ τερματίσῃ ταχέως τὴν ἀνταρσίαν καὶ τοῦτο εἰσηγεῖτο πιεστικῶς ὁ Ἀρχιστράτηγος Λεωνίδας Παρασκευόπουλος! Ὅμως ὁ Ἑλευθέριος Βενιζέλος ἐπέμενε ὅτι τοῦτο ἀπαγορεύουν αὐστηρῶς οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι, καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἀντιθέτως ἐπέπληξε δριμύτατα τὸν Ἀρχιστράτηγον διότι προέβη εἰς μίαν ἐκκαθαριστικὴν ἐπιχείρησιν ὀλίγα χιλιόμετρα ἐκτὸς τῆς περιμέτρου τῆς περιοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως! Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ μέγα σφάλμα τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου! Δὲν γνωρίζομε τὰς ἰδικὰς του προθέσεις καὶ σκέψεις, οὔτε τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῶν πιέσεων τὰς ὁποίας ἐδέχετο ὑπὸ τῶν Μεγάλων Συμμάχων μας — βεβαίως, εἶναι γνωστὸν, ὡς ἔγραψε ἡ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (5/10/1924), ὅτι μᾶς ἀνετέθη ἡ ἐκστρατεία «ἄνευ βοηθείας στρατοῦ, μὲ τὴν ρητὴν δήλωσιν ὅτι διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐκστρατείας, ἡ ὁποία ἐχρειάζεται περισσότερον χρῆμα παρὰ ἀνδρείαν, οὐδὲ ὀβολὸς θὰ ἐδίδοτο, καὶ μὲ τερατώδεις στρατιωτικοὺς περιορισμούς, οἵτινες καθίστων τὸν στρατὸν μας, συμμαχικῇ μερίμνῃ, ὑποχείριον τοῦ ἐχθροῦ»!

Ὅμως ὁ Ἑλ. Βενιζέλος ἐγνώριζε καλῶς ὅτι ἡ τελευταία εὐκαιρία διὰ τὴν πορείαν πρὸς Ἄγκυραν ἦτο ἡ Ἄνοιξις τοῦ 1919 καθὼς ὁ Κεμάλ ἐνεδυναμοῦτο ὁσημέραι καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀπέκτα τὴν ὑπεροπλίαν! Μετὰ ἓνα ἔτος, ὅτε ἐπεχειρήθη ἡ πορεία πρὸς Ἄγκυραν, ἦτο ἥδη πολὺ ἀργά! Ὁφείλε τότε νὰ ἐνημερώσῃ τὸν ἐλληνικὸν λαὸν καὶ νὰ φροντίσῃ τουλάχιστον διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐκκένωσιν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας! Ἀντιθέτως, διακηρύσσων — ψευδῶς, ὅπως καλῶς ἐγνώριζε— ὅτι ἔχομε κερδίσει, διενήργησε τὰς ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου καὶ ἔρριψε εἰς τὸ ἀδιέξοδον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Νοεμβρίου — ἀτυχῶς, εἶναι ἀληθὲς αὐτὸ ποὺ ἔγραψε ἡ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (ἀν.): «Ὁ ἀρχηγὸς τῶν βενιζελικῶν καὶ ὁ βενιζελισμὸς μᾶς ἔρριψαν εἰς Μικρασίαν, καὶ κατόπιν ἐμερίμνησαν παντὶ σθένει νὰ ἡττηθῶμεν, διὰ νὰ ἔλθουν νὰ καταλύσουν τὸ καθεστὼς μας, ὅπως καὶ συνέβη»!

Ἴσως αὐτὸ τὸ «ἐμερίμνησαν παντὶ σθένει νὰ ἡττηθῶμεν» φαίνεται σήμερον ἐμπαθὲς, ὅμως εἶναι ἀληθέςτατον!

Καὶ πῶς ἔσπασε τὸ μέτωπον;

Ἐπιτεθεὶς ὁ Κεμάλ πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἀφιον Καραχισὰρ προσέβαλε τὸν προστατεύοντα αὐτὸ ὀρεινὸν ὄγκον τοῦ Μαύρου Βράχου (Καλεντζίκ) ἔχων συγκεντρώσει πρὸ αὐτοῦ πλῆθος πυροβολαρχιῶν «συνισταμένων ἀπὸ Σκόντα, τελευταία λέξις πυροβόλου» ὡς λέγει ὁ ἀνώτατος ἀξιωματικὸς Σ.Κ. τοῦ ὁποίου τὸ περὶ τῆς Ἐκστρατείας πόνημα εἶναι τὸ ἀποκαλυπτικώτερον ὅσων ἔχουν γραφῇ (ἃς τὸ προσθέσῃ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ ἀφιερώματος τοῦ τ. 18 καὶ ἃς τὸ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον «Ἐλεύθερη Σκέψις») ὅποτε ἐγγράφῃ ἡ ἀπίστευτος «Ἐποποιΐα τοῦ Μαύρου Βράχου» ὅπου οἱ ἄνδρες τοῦ 35ου Συντάγματος καὶ ἑνὸς τάγματος τοῦ 11ου Συντάγματος ἀντεμετώπισαν τὴν «κόλασιν τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ» καὶ παρέμειναν εἰς τὰς θέσεις των ἕως τῆς πτώσεως ἐκάστου ἐξ αὐτῶν! «Ὁ ἐχθρὸς ἤσκει τρομερὰν πίεσιν ἐπὶ δεξιῷ τῆς IV Μεραρχίας καὶ ἐκινδύνευεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ καταληφθῇ ὁ Μαῦρος Βράχος καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τὸ Ἀφιον, καὶ νὰ ἀνατραπῇ ὅλη ἡ ἀμυντικὴ μας ὁργάνωσις μέχρι Κιουταχείας, ὅποτε διατάσσεται ὁ συνταγματάρχης Ν. Πλαστήρας ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Δημαρᾶ νὰ προσβάλλῃ τοὺς Τούρκους». Τὴν 14ην Αὐγούστου τὸ Καλεντζικ “κρατοῦσε” ἀκόμῃ καὶ ἐγένοντο μάχαι ἀληθῶς Ὀμηρικαί, τῶν στρατιωτῶν μας ἀφανιζόντων τοὺς Τούρκους διὰ τῆς ξιφολόγχης καὶ «Διὰ μίαν στιγμὴν οἱ ἥρωες τοῦ Καλεντζικ ἀναχαιτίζουν τὸν ἐχθρό, τὸν καθιλώνουν καί, ὦ τοῦ θαύματος! τὸν κλονίζουν εἰς ὑποχώρησιν. Εἶνε ἡ στιγμὴ καθ' ἣν διατάσσεται ὁ συνταγματάρχης Ν. Πλαστήρας νὰ κάμῃ ἐξόρμησιν καὶ νὰ γενικευθῇ ἡ ἐχθρικὴ ὑποχώρησις, ἀλλ' ἀντὶ τούτου πρῶτος ὑποχωρεῖ ὁ Πλαστήρας». Ὁ συνταγματάρχης Ν. Πλαστήρας ὅχι μόνον δὲν ὑπήκουσε ἀλλ' ὑπεχώρησε, καθὼς ἦτο ἤδη προσυμπεφωνημένον μεταξὺ τῶν βενιζελικῶν ἀξιωματικῶν μόλις ἐκδηλωθῇ ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις νὰ ὑποχωρήσουν, νὰ προκαλέσουν τὴν διάσπασιν τοῦ μετώπου καὶ νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς Χίον διὰ νὰ πλεύσουν ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν!

Ὁ ρίψασπις συνταγματάρχης Ν. Πλαστήρας διὰ τῆς ἐπονειδίστου φυγῆς του ὅχι μόνον ἄφησε ἄνευ ἐνισχύσεως τὸ Καλεντζικ ἀλλὰ κυρίως ἄφησε ἀφύλακτα τὰ Στενὰ Μπᾶλ Μαχμουτ ἐκ τῶν ὁποίων εἰσῆλθε ἀκωλύτως τὸ τουρκικὸν ἵππικόν, «ὁ Πλαστήρας συμμαχήσας διὰ τῆς ὑποχωρήσεώς του μὲ τὸν Κεμάλ, τοῦ διήνοιγε δίοδον πρὸς ὑπερφαλάγγισιν καὶ ἐπίθεσιν ἐκ τῶν ὀπισθεν τῆς XII Μεραρχίας καὶ τοῦ Βου Σώματος Στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἤδη εἶχε ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται πρὸς ἐκτέλεσιν ἐλιγμοῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ματαιωθέντος ὅμως ὑπὸ τοῦ κατ' ἀντίθετον κατεύθυνσιν ὑποχωροῦντος Πλαστήρα»! Ἡ ὑποχώρησις Πλαστήρα προεκάλεσε «πανικὸν εἰς τὴν παραπλευρῶς αὐτοῦ ἄρτι καταφθάσασαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς I

Μεραρχίας, VII Μεραρχίαν, ὁ ὁποῖος μετεδόθη καὶ στὴν I» καὶ ἐπηκολούθησε ἡ «ἀποσύνθεσις ἐντὸς τῶν Στενῶν Μπὰλ Μαχμούτ» ὅπου ὁ πυρὴν τῆς Στρατιᾶς εὐρίσκετο ἐντὸς τῶν Στενῶν ἐνῶ ὁ ὑποχωρῶν Πλαστήρας ἐστρατοπέδευσε εἰς τὰ ὑπεράνω αὐτῶν ὑψώματα Κιουπρουλοῦ καὶ ἡ ἡγεσία τῆς στρατιᾶς εἶχε τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι οὕτως καλύπτεται ἀπὸ τὰς προφυλακὰς τοῦ ἐχθροῦ! Ὅμως τὴν νύκτα τῆς 14ης πρὸς 15ην Αὐγούστου ἐγένοντο δύο τινά: ἀφ' ἑνὸς ὁ ἐν πλήρει ἀπειθείᾳ διατελῶν Πλαστήρας ὑπεχώρησε καὶ πάλιν αὐτοβούλως καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ προφυλακαὶ τοῦ ἐχθροῦ διήλθον ταχέως διὰ τῆς θέσεως ὅπου ἕως πρὸ ὀλίγου εὐρίσκετο ὁ Πλαστήρας! «Ὑπῆρχεν ὁ Πλαστήρας, ἀσφάλεια τῆς ἐντὸς τῶν Στενῶν Στρατιᾶς τὴν νύκτα τῆς 14ης Αὐγούστου πρὸς 15ην. Μόνον τὴν πρωΐαν δὲν ὑπῆρχε κανεῖς καὶ ἔλαβεν χώραν ἡ ἀφάνταστος ἀποσύνθεσις μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πλαστήρας ἠδύνατο πλέον ἀκωλύτως νὰ βαδίσῃ μέχρις Ἀθηνῶν!»

Ὅμως, ὅχι, ὁ συνταγματάρχης Ν. Πλαστήρας δὲν ἐβάδισε σπεύδων πρὸς Ἀθήνας! Ἡθέλησε πρῶτον νὰ βεβαιωθῇ διὰ τὴν ἥτταν καὶ παρέμεινε «εἰς τὴν Δυτικὴν πλαγίαν τοῦ Ρεσίτ-Μπαμποῦ» ἐπισκοπῶν τὸ πεδῖον τῆς μάχης ὅπου εἶδε ὅτι συντεταγμένη ἡ XII Μεραρχία κατνυθύνετο πρὸς τὴν παλαιὰν ὀχυρωματικὴν γραμμὴν τοῦ Τουλοῦ Μπουνάρ ὁπότε θὰ διεκόπτετο καὶ ἡ τουρκικὴ προέλασις καὶ ἡ φυγὴ τοῦ ἰδίου! Τότε διέταξε τὰ ὀρειβατικὰ πυροβόλα του νὰ βάλουν κατὰ τῆς XII Μεραρχίας! Ὅμως λείψανα τοῦ Αου Σώματος Στρατοῦ φθάσαντα εἰς Τουλοῦ Μπουνάρ κατέλαβον τὰ Στενὰ Ὁτουράκ, ἀλλὰ καταφθάσας ἐκεῖ ὁ Ν. Πλαστήρας διέβη τὰ Στενὰ καὶ συμπαρέσυρε τοὺς ἐκεῖ πολεμιστάς! Ὁ συνταγματάρχης Γονατᾶς, συναρχηγὸς μετὰ τοῦ Πλαστήρα τῆς «Ἐπαναστάσεως», εἶχε ταχθῇ εἰς τὰ μετόπισθεν ἐπανδρῶνων τὴν προαναφερθεῖσαν δευτέραν γραμμὴν ἀμύνης εἰς τὰς παλαιὰς ὀχυρὰς θέσεις τοῦ Τουλοῦ Μπουνάρ ὁμως ὁ ρίψασπις οὗτος τὰς ἐγκατέλειπε εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν ἔναρξιν τῆς κεμαλικῆς ἐπιθέσεως!

Ὁ Ν. Πλαστήρας ἤτο τὸ κλειδὶ τῆς ἥττης, ὁμως δὲν ἤτο ὁ μόνος! Ἀπαντες οἱ βενιζελικοὶ ἀξιωματικοὶ εἶχον συμφωνήσει ἅμα τῇ ἐπιθέσει νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ὀριστικὴν διάλυσιν! Εἶναι γνωστὰ αἱ καταγγελίαι τῶν ὀπλιτῶν ὅτι εἰς μονάδας μακρὰν τῆς γραμμῆς πυρὸς οἱ ἀξιωματικοὶ αἰφνιδίως ἐλάμβανον τὰ αὐτοκίνητα καὶ ἔφευγον ἐγκαταλείποντες τὴν μονάδα των! Ποῖοι ἦσαν αὐτοί; Οἱ ἐπείγόμενοι νὰ προλάβουν τὸ ραντεβου τῆς Χίου!

Καλά! Διατί οἱ βενιζελικοὶ ἐσχεδίασαν τὴν ἥτταν; Διατί ἔκαμναν ὅ,τι ἠδύνατο διὰ νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸν τοῦ Στρατοῦ (π.χ. «ὁσάκις οἱ στρατιῶται ἐζητοῦσαν εἶδη ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως, ἢ παρεπνοῦντο διὰ τὸ συσσίτιον, τοὺς ἔλεγον εἰρωνικῶς:

“Πηγαίνετε να σᾶς δώση ὁ Γούναρης”»); Ἦσαν τερατώδεις ψυχαί; Ὁχι! Κατὰ τὴν γνώμην μας ἦσαν ἀνόητοι, ὀλιγόνοες ἄνθρωποι, ἀνδρείκελα ποὺ ἢ καταχθόνιος κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλὴ ἢ ὁποία τεχνιέντως ὠργάνωσε τὸν Ἑθνικὸν Διχασμὸν [τεχνιέντως καὶ ἀδιστάκτως! Διὰ τὴν προχωρήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Διχασμοῦ ὥφειλε νὰ ἐκλείψῃ ὁ στιβαρὸς καὶ λαοφιλὴς ἐγγυητὴς τῆς σταθερότητος τοῦ πολιτεύματος, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α΄, διὸ καὶ ὠργανώθῃ ἡ στυγερὰ δολοφονία του!] τοὺς ἐκινεῖσε κατὰ τὰς βουλήσεις της, φανατικοὶ ποὺ ἐπίστευον ὅτι διὰ τῆς τραγικῆς καταστροφῆς θὰ ἐσώζετο ἡ Ἑλλάς, ἀφοῦ κατὰ τὸ πρωτοφανὲς γελοῖον σύνθημά των «Ἑλλάς εἶνε ὁ Βενιζέλος»!

Καὶ κατόπιν τί ἐγένε; Ὅ,τι γίνεται πάντοτε στὴν Ἑλλάδα! Γίνεται τὸ “μαῦρο-ἄσπρο”! Οἱ ριψάσπιδες ἔστησαν τὴν Δίκην τῶν Ἑξ! Καλῶς; Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ, λέγομε ἡμεῖς! Ναί, ἃς ἀποτελέσῃ ἡ Δίκη τῶν Ἑξ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ ὑπόδειγμα διὰ τὴν τυχὸν ἀπαιτηθησομένην ἐθνικὴν κάθαρσιν!

Οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι ἔλεγον εἰς τοὺς δολίους ἀλλ’ ἀπιθάνως ἀφελεῖς βενιζελικούς ὅτι ἐὰν προκαλοῦντες τὴν ἥτταν καὶ τὴν καταστροφὴν ἐξασφαλίσουν οὕτως τὸν ἀφανισμόν τῆς Νοεμβριανῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως «θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλάς ἔστω καὶ ἀργά, νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων καὶ νὰ σωθῇ καὶ νὰ τῆς ἀποδοθῇ ὅ,τι δικαιούται» ὡς ἐδήλωνε (*Ἐκθεσις Ὑπ. Ἑξωτερικῶν*, 9/7/1922) ἐπανελθὼν εἰς Κων]πολιν κατόπιν συννενοήσεων μὲ τοὺς Συμμάχους καὶ τὸν Βενιζέλον, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1922 ὁ ἀχαρακτῆριστος Γ. Κονδύλης ὅστις ἐκμεταλλευόμενος τὴν καλὴν φήμην του ὡς Διοικητοῦ μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν ἔγραφε πύρινα κείμενα καλῶν τὸν Στρατὸν νὰ λιποτακτῇ εἰς ἐφημερίδας τῆς Κων]πόλεως τὰς ὁποίας ἠγόραζε ὁ Κεμάλ καὶ διὰ τῶν ἀναγνωριστικῶν ἀεροπλάνων του τὰς ἔρριπτε εἰς τὰς ἑλληνικὰς γραμμὰς τοῦ μετώπου!

Καὶ τί ἐγένε ἀμέσως μετὰ εἰς τὰ Μουδανιά; «Αἱ τρεῖς Μεγάλαι Δυνάμεις, πού, τυπικῶς τουλάχιστον, εὐρίσκοντο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ ἐνεφανίζοντο σύμμαχοι τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐγκατέλειπον καὶ μετεβάλλοντο εἰς φίλους τῶν Τούρκων, προσφέρουσιν εἰς αὐτοὺς περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἠδύναντο μόνοι των νὰ λάβουν. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι, ἐὰν οἱ Σύμμαχοι δὲν μᾶς ὑπεχρέωναν νὰ παραδώσωμεν τὴν Ἀν. Θράκην, οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν [νὰ τὴν καταλάβουν - ἐξηγοῦνται λεπτομερῶς οἱ λόγοι] (Γρ. Δαφνῆ, Ἡ Ἑλλάς μεταξὺ δύο πολέμων, ἐκδ. Ἰκαρος 1974, τ. Α, σελ. 26)».

Καὶ κατόπιν τί ἐγένε; Μετὰ οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι διέκοψαν κάθε σχέσιν μὲ τὴν ἡγεσίαν τῆς «Ἐπαναστάσεως» καὶ ἡ Ἀγγλία διέκοψε πλήρως τὰς διπλωματικὰς της σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔκλεισε τὴν ἐν Ἀθήναις πρεσβείαν της ἕως καὶ

μετὰ τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάννης! Διατί; Διατί διερωτῶνται οἱ ἱστορικοὶ ὁ σύνδεσμος μὲ τὴν Ἀγγλίαν, πλοίαρχος Σερ Τζέραλντ Τάλμποτ «ἐξηπάτησε τὴν Ἐπανάστασιν; Τὴν ἐξήγησιν ἔδωκεν ὁ ἴδιος στὸν [πρωθυπουργόν] Γονατᾶν τὴν 28ν Μαρτίου 1928... ὁ Λόρδος Κῶρζον ἦτο λίαν ἐξωργισμένος κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς θανατικὰς καταδίκες καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐδέχετο συζήτησιν περὶ ἐπαναλήψεως τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ εἶχε ὑπὸ σκέψιν τὴν μὴ ἀναγνώρισιν τοῦ Βενιζέλου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος [στὴν Λωζάννη]...»!

Καὶ εἰς τὴν Λωζάννη τί ἔγινε; «... ὅπως γράφει ὁ στρατιωτικὸς σύμβουλος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, στρατηγὸς Ἀλ. Μαζαράκης, εἰς τὰ *Ἀπομνημονεύματά* του: Αἱ διαθέσεις καὶ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ἰταλῶν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἦσαν κάθε ἄλλο παρὰ εὐνοϊκαί. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, τῶν νικητριῶν, ἐφέροντο μὲ ταπεινότητα πρὸ τῶν ἀγερώχων τρόπων καὶ ἀξιώσεων τῶν Τούρκων. Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας».

Μάλιστα! Οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι οἱ ὁποῖοι προσφάτως ἔκαμαν “γυαλιὰ-καρφιά” τὴν Γιουγκοσλαυίαν διότι ἀνεκάλυψαν ὅτι κατεπιέζοντο κάποιοι Ἀλβανοὶ στὸ Κοσσυφοπέδιον ὄχι μόνον διπυκώλυνον τὸν ἀντάρτη Κεμάλ νὰ καταπατήσῃ τὰς Συνθήκας ἀλλὰ μὲ μεγάλην χαρὰν ἐδέχθησαν τὴν Γενοκτονίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ οἱ Ναύαρχοι τὴν ἐώρτασαν κατὰ τὴν νύκτα τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς καὶ τῆς μεγάλης σφαγῆς τῆς Σμύρνης — ἡ ὁποία εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν Συμμαχικὴν Διοίκησιν ὄχι μόνον τυπικῶς ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικῶς διότι εἶχεν ὑπερεπαρκεῖς δυνάμεις καὶ μακρᾶς ἐμβελείας δύναμιν πυρὸς ὁ Συμμαχικὸς Στόλος καὶ ἡ δύνατο εὐχερῶς ν’ ἀποκρούσῃ τὰ στίφη τοῦ Νουρεδίν— μὲ λαμπρὰν δεξίωσιν ἐπὶ τῆς ἐορταστικῶς φωτισμένης Ἀμερικανικῆς Ναυαρχίδος! Βεβαίως, ἀφοῦ εἶχον δώσει κατηγορηματικὴν ἐντολὴν εἰς τὸν Στόλον νὰ μὴν παράσχη οἰανδήποτε ἀνθρωπιστικὴν βοήθειαν εἰς τοὺς σφαττομένους! Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς τὸ 1922 οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι μᾶς ἔκλεψαν τὴν δικαίωσιν μέσα ἀπὸ τὰ χέρια!

**

Ἄν ἐξετάσωμε τὸ 1944 θὰ εὕρωμε ἔτι ἐξοφθάλμους ἀποδείξεις διὰ τὸ σατανικὸν χέρι ποὺ μετέτρεψε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πρῶτον νικητὴν τοῦ πολέμου εἰς σωρὸν ἐρειπίων! Διὰ τὸ 1974 τὰ πράγματα εἶναι γνωστά! Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐρρίφθη εἰς μίαν “καλοστημένην” παγίδα ἐξοντώσεως!

Ὅμως, βλέπομε καὶ ἐδῶ — ὅπως εἰς τὸ Ἀνθρωπολογικὸν ζήτημα— τὴν σχιζοειδῆ “διγλωσσίαν” τῆς ἑλληνικῆς “ἐλίτ”! Ἀφ’ ἑνὸς μᾶς λέγει ὅτι σήμερον ΔΕΝ ἐνδιαφέρει ἡ ἱστορία διὸ καὶ κατηργήθη οὐσιαστικῶς τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας εἰς τὰ σχο-

λεῖα καὶ ἀφ' ἑτέρου ΔΕΝ ἀφήνει τὴν ἱστορία στὴν λησμονιά της! Μᾶς ρίπτει κατὰ πρόσωπον: νὰ τί συνέβη στὴν Μικρασία! Καὶ μᾶς ὑποχρεώνει ν' ἀσχολούμεθα καὶ σχοινοτενῶς ν' ἀπαντοῦμε! Ἐπιπροσθέτως, μᾶς ἐπιβάλλει τὴν ἰδικήν της ψευδῆ ἄποψιν τῆς ἱστορίας (δι' αὐτὸ μᾶς θέλει ἀγραμμάτους!) μὲ κολοσσιαίους ἀνδριάντας καὶ ἑορτὰς μνήμης τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου κατὰ τὰς ὁποίας ἀποκαλεῖται οὗτος «ὁ μέγας κοινοβουλευτικός»! Προσφάτως ἡ Κυβέρνησις ἔδωσε χρήματα διὰ νὰ κατασκευασθῇ κέρινον ὁμοίωμα τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου (καὶ τῶν ἀστέρων τῆς Μεταπολιτεύσεως, βεβαίως) εἰς τὸ γνωστὸν ἐν Λονδίῳ Μουσεῖον τῆς Μαντὰμ Τυσσώ! Ἐπιπροσθέτως ἐγένοντο μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια τῶν ὁμοιωμάτων μὲ συμμετοχὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ πλειάδος ὑπουργῶν εἰς “κακόγουστη φιέστα” ὅπως ἐχλεύασαν τὰ βρεταννικὰ ΜΜΕ (ὡς γνωστὸν κύριος σκοπὸς τοῦ ἐν λόγῳ μουσείου εἶναι νὰ ψυχαγωγῇ τὰ παιδιὰ τῶν νηπιαγωγίων)! Ὅμως, ὅπως εἶδαμε τὰς φωτογραφίας ὑπῆρξε καὶ ἓνα ἄλλο πρόβλημα! Ἦτο ἀδύνατον νὰ “ξεχωρίσωμε” τὸ ποῖα ἦσαν ἀκριβῶς τὰ κέρινα ὁμοιώματα! Κέρινα ὁμοιώματα καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἄρχουσα τάξις! Ἄψυχα ἀνδρείκελα μακρὰν τῆς πνοῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Αὐτόματα ἄνοα καὶ ἀναίσθητα ποὺ προχωροῦν μὲ μηχανικὰς κινήσεις πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ὀλεθρίας τῶν πολιτικῆς ἀτζέντας!

«Ὁ μέγας κοινοβουλευτικός»! Ἀλήθεια; Ἄς λάβῃ μόνον τοῦτο ὑπ' ὄψιν ὁ ἀναγνώστης: ὅτε ἐξελέγη μὲ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Νοεμβρίου «ὁ μέγας κοινοβουλευτικός» δὲν ἔμεινε στὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ παίξῃ τὸν θεσμικὸν ρόλον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀλλὰ χολωμένος ἀπέπλευσεν εἰς Παρισίους! Βεβαίως, χωρὶς νὰ συναντήσῃ καὶ νὰ ἐνημερώσῃ τὸν νέον πρωθυπουργόν! Ἐνῶ ἡ χώρα εὐρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν καὶ εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς! Ἐπίσης ἔδωσε ἐντολὴν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν διάδοχόν του ὑπουργόν, νὰ μὴ τὸν συναντήσῃ καὶ νὰ μὴ τὸν ἐνημερώσῃ δι' ὅτιδήποτε! Καὶ ἐνῶ ὑπῆρχον ἀνοικτὰ πλεῖστα κρίσιμα θέματα! Διὰ παράδειγμα, ὅπως τυχαίως ἔμαθε ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ὅτι ἐγίνοντο διαπραγματεύσεις διὰ τὴν Βόρειο Ἑπείρο! Ὁ ἀναγνώστης ἂς εὔρῃ τὰ πορτραῖτα τῶν πολυτιμῶν βενιζελικῶν ὑπουργῶν καὶ ἂς τὰ ἀναρτήσῃ ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ μεγάλοι κοινοβουλευτικοί»!

**

Ὅμως ἰδοὺ καὶ μία βόμβα! «Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καθόρισε οριστικὰ τὰ σύνορα τοῦ κράτους»!

Ἀλήθεια; Δι' αὐτὸ ἔχομε τὸ ἐθνοπροδοτικὸν δόγμα τοῦ «δὲν διεκδικοῦμε τίποτε»; Βεβαίως, ἐδῶ συναντοῦμε τὸ πρόβλημα τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος! Τὸ πρῶτον

μέλημα τοῦ Κεμάλ —πρὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀγῶνος— ἦτο ὁ καθορισμὸς ἀφ’ ἐνὸς τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος «Τοῦρκος» καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Κράτους ὡς Κράτους τῶν Τούρκων καὶ ἀφ’ ἑτέρου ὁ καθορισμὸς τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τοῦ Κράτους! Ἐδῶ ἡ Βουλὴ οὐδέποτε ἠσχολήθη μὲ τὸ ἀκρογωνιαῖον τοῦτο ζήτημα! Βεβαίως, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶναι τὸ Κράτος τῶν Ἑλλήνων τὰ φυσικὰ του σύνορα —ποὺ ὑπάρχουν καὶ εἶναι αὐτὰ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ὅπως δὲν ὑπῆρχον Ἑβραῖοι στὴν Παλαιστίνη ἐπὶ δύο χιλιάδας ἐτῶν— περικλείουν τὰ ἱστορικὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη, δηλαδὴ ἅπασαν τὴν νοτίως τοῦ Αἴμου Βαλκανικὴν καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἕως τὸν Ἄλυν ποταμὸν. Ὡς λέγει ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης:

«Ἐπιβάλλεται ὅσοι Ἕλληνες νὰ γνωρίζουμε τὰ ἀληθινὰ ἐθνολογικὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τόσον εἰς τὰ Βαλκάνια, ὅσον καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τόσον τῆς ἐποχῆς τῶν πατέρων μας, ὅσον καὶ τῆς σημερινῆς Ἐτσι νὰ μὴ λησμονοῦμε, ὅτι μιᾶς εὐρυτέρας ἐθνικῆς κοινότητος ἀποτελοῦμε σημερινὰ μέλη, ὅτι μόνον ἱστορικὲς περιστάσεις καὶ ἀτυχήματα συνετέλεσαν ὥστε ὁμαίμονες ἀδελφοί μας νὰ εὐρίσκωνται πέραν τῶν συνόρων, ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς σημερινῆς μας κρατικῆς ὑποστάσεως. Ἡ συνειδητοποίηση τῆς ἀληθείας αὐτῆς δὲν συνθέτει ἀπλῶς στοιχεῖον τῆς ἐθνικῆς μας αὐτογνωσίας· ἀλλὰ καὶ εἶναι ἀπαραίτητος ἰδίως κατὰ τοὺς σημερινοὺς σκοτεινοὺς καιροὺς παντοίων ἐπιβουλῶν, τῶν διαγραφωμένων τόσων κινδύνων καὶ ἀπειλῶν εἰς βάρος αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς μας αὐθυπαξίας καὶ ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς, τόσον συρρικνωμένης, Πατρίδος μας»

Ὅμως, ἐὰν εἴμεθα ἀπλῶς Βαλκανικὸν συνονθύλευμα, ὅπως διαδίδει εἰς χιλίους τόνους ἡ προπαγάνδα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τότε δὲν δικαιούμεθα τίποτε! Οὔτε τὴν Μακεδονίαν ποὺ βεβαίως δὲν τὴν δικαιούμεθα καὶ ἀπλῶς ἡ Ἑλλὰς «πῆρε ὅ,τι μπόρεσε» ὅπως ἔλεγαν αἱ προκηρύξεις τοῦ ΚΚΕ! Καὶ ἰδοὺ σήμερον τὸ σατανικὸν σχέδιον κολοβώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ δημιουργίας τοῦ «Κράτους τῆς Μακεδονίας» μὲ πρωτεύουσαν τὴν «πολυπολιτισμική» Θεσσαλονίκην! Ἐδῶ ἄς μᾶς εἰπῇ ὁ ἀρθρογράφος! Ποῖος στηρίζει καὶ ὑποδαυλίζει τὸν ἱταμὸν καὶ ψευδώνυμον ἀλυτρωτισμὸν τῶν Σκοπίων; «Οἱ ἀδίστακτοι διαφεντευταὶ τῆς οἰκουμένης» ἀπαντᾷ ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης. Αὐτοὶ οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ πείσουν ἡμᾶς, τοὺς χαχόλους, ὅτι εἶναι νομοτελειακὸν καὶ θεόσδοτον νὰ εἶναι «διαφεντευταὶ τῆς οἰκουμένης» ἐνῶ οὐδεμίαν πραγματικὴν ἐξουσίαν ἔχουν, οὔτε καὶ δυνατότητα νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ νὰ διεκδικήσουν οἵανδήποτε ἐξουσίαν αὐτο-

προσώπως, λέγομε ἡμεῖς! Πῶς ἐξηγεῖται ποὺ ἤδη πρὸ δεκαετίας ὁ τότε πρωθυπουργός, κ. Σημίτης, ἀπεκάλεσε τὴν Θεσσαλονίκην «πολυπολιτισμικήν»; Τότε ποὺ δὲν εἶχε καὶ λαθρομετανάστas! Τὴν ἀπάντησιν καὶ πάλιν δίδει ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης ὁ ὁποῖος ἐκαυτηρίσε πολλάκις τὰς ἀπόψεις περὶ «πολυπολιτισμικῆς Θεσσαλονίκης», διὰ παράδειγμα, προσφάτως εἶπε (ὁμιλία εἰς Θεσσαλονίκην «Διὰ τὴν πνευματικότητα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐναντίον τοῦ μύθου τῆς δῆθεν πολυπολιτισμικότητός της», 24/11/2006):

«...ἡ Θεσσαλονίκη δὲν ἀπώλεσε οὐδὲ πρὸς στιγμὴν τὸν ἐλληνικὸν τῆς πολιτισμικὸν χαρακτῆρα... τὸ περὶ πολυπολιτισμικότητος λοιπὸν θεώρημα εἶναι ἀστήρικτο, ὡς παραμῦθι ὅμως δὲν ἀνεφάνη ἐν αἰθρίᾳ, ἀλλ’ ἐφευρέθη γιὰ τὴν στήριξι ἰδεολογικῶς καταχθονίων σκοπῶν. Διότι ἔχει ἀμαρτωλοὺς γεννήτορας, οἱ ὅποιοι μὲ ἀπύθμενη δολιότητα, πρὸς ὑπηρέτησι τῶν σχεδίων τους τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἐδαφικοῦ τῆς Πατρίδος μας ἀκρωτηριασμοῦ, ἐπιδιώκουν νὰ προωθήσουν συγκεκαλυμμένα τὸ ψεῦδος τῆς δῆθεν πολυεθνικότητος τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας...»

Δὲν νομίζετε λοιπὸν ὅτι κάποιοι «μας κλέβουν συστηματικά μέσα ἀπο τα χέρια τὴν δικαίωση»; Πραγματικὰ καὶ χωρὶς νὰ «ὑποτίθεται»;

3. Προβολὴ τῆς ἐξωφρενικῆς ἀπόψεως ὅτι διὰ τὴν ἐλληνικὴ ὑποανάπτυξιν πταίουν οἱ “νοσταλγοί”.

Ὁ ἀρθρογράφος θεωρεῖ ὅτι ἡ θεώρησις τοῦ κόσμου μέσῳ τοῦ «ἐθνικοῦ ὑπερεγῶ» πταίει διὰ τὴν σημερινὴ ὑποανάπτυξι καὶ τὴν χρεώνει, χωρίζοντας στὰ τρία τὴν ἐλληνικὴ κοινωνία, στοὺς «νοσταλγούς», οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν «το κομμάτι τῆς κοινωνίας που αισθάνεται ἐγγύτερα στο ἐθνικὸ ὑπερεγῶ» καὶ «τοποθετεῖται σε ολόκληρο το πολιτικὸ φάσμα». Μεταξὺ τῶν ἄλλων οἱ «νοσταλγοί» κατηγοροῦνται ἐπειδὴ «τείνουν νὰ ἐξιδανικεύουν ὅ,τι δὲν υφίσταται πλέον: τὴν “νεοκλασσικὴ” Αθήνα, γιὰ παράδειγμα...» καὶ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐλληνικὴ ὑποανάπτυξι!

Συναφῶς ἔχει γράψει ὁ κ. Χρῆστος Γιανναράς (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17/12/2006):

Ὑπάρχει μία μερίδα ἐλληνωνύμων καὶ ἐλληνοφώνων (ἢ περίπου) συμπολιτῶν μας ποὺ ἀντιλαμβάνονται τὴν ἐλληνικὴ κοινωνία μὲ ὄρους σαφῶς τριτοκοσμικούς: Χωρὶς ἱστορία, χωρὶς παράδοση (συνέχεια τῆς πείρας ποὺ μεταγγίζεται ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ),

χωρίς ιδιαιτερότητα συμβολής στον πολιτισμό. Προσδιορίζουν τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας με μέτρα ένστικτωδών απαιτήσεων αυτοσυντήρησης και ήδονης, μέτρα μόνο οικονομικά, λογαριάζουν σαν ποιότητα ζωής την καταναλωτική αποκλειστικότητα, εὐχέρεια.

Για την μερίδα αὐτὴ τῶν συμπολιτῶν μας, ἡ ὁργανωμένη σὲ κράτος ἑλληνικὴ συλλογικότητα σήμερα δὲν δικαιολογεῖται νὰ προβάλλει στὸν διεθνῆ στίβο ἀπαιτήσεις διαφορᾶς ἀπὸ νεόφυτα κράτη τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου. Οἱ τριτοκοσμικὲς ἐπιδόσεις ὁργάνωσης καὶ λειτουργίας τοῦ κράτους τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, ἡ οἰκονομικὴ του ὑπανάπτυξη καὶ ἡ πολεμικὴ του ἀνισχυρία δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν ἀξιώσεις ἀξιοπρεπείας, ὑπεράσπισης τῶν δικαίων του στὶς διεθνεῖς σχέσεις. [...]

Ἔχει δίκιο, σὲ μεγάλο βαθμό, αὐτὴ ἡ μερίδα τῶν ἀπλῶν ἑλληνωνύμων καὶ περίπου ἑλληνοφώνων συμπολιτῶν μας. Πραγματικὰ [...] σὲ ὅλα αὐτὰ (καὶ σὲ πάμπολλα ἀκόμη) τὸ σημερινὸ κράτος τῶν Ἑλλήνων δὲν διαφέρει ἀπὸ τὰ πιὸ ὑποβαθμισμένα, νεόφυτα κρατικὰ σχήματα τοῦ Τρίτου Κόσμου. Σὲ ἐπίπεδο πολιτικῆς διαφθορᾶς ἡ Ἑλλάδα εἶναι στὴν ἴδια θέση μὲ τὸ Καμερούν... σὲ ἐπίπεδο χρηματισμοῦ λειτουργῶν τοῦ Δημοσίου στὴν ἴδια θέση μὲ τὸ Κογκὸ Μπραζαβίλ, τὴν Νιγηρία, τὴν Ἰνδονησία (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 8/12/2006).

Ὅμως, συμβαίνει κάτι πολὺ παράδοξο μὲ τοὺς συμπολίτες μας τοὺς παραιτημένους ἀπὸ ἀξιώσεις ἑλληνικῆς ιδιαιτερότητας: Μόλις τοὺς δώσεις δίκιο γιὰ τὸν τρόπο ποὺ βλέπουν τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία σήμερα, ἐξεγείρονται ἀμέσως ἐπιθετικά, διαμαρτύρονται... Ἀντιτάσσουν σωρεῖα ἐπιχειρημάτων γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν “πρόοδο” καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας στὰ τελευταῖα χρόνια. ...πετύχαμε νὰ γίνει ἡ χώρα μας μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως...

Πῶς πρέπει νὰ ἐρμηνευθεῖ αὐτὴ ἡ παραδοξότητα συμπεριφορᾶς τῶν συγκεκριμένων συμπολιτῶν μας; Πιθανότερη ἐρμηνεία μοιάζει νὰ εἶναι ἡ στράτευση: αὐτὴ συνήθως μπλοκάρει τὴν κριτικὴ σκέψη, ἀδιαφορεῖ γιὰ τὶς ἀντιφάσεις, ὀδηγεῖ σὲ ἀνορθόλογες παραδοξότητες. Στράτευση, ὄχι βέβαια σὲ ἰδεολογίες (αὐτὲς μᾶς τελείωσαν). Ἴσως σὲ ἰδιοτελέστατα συμφέροντα, ἴσως σὲ ψυχολογικὲς ἐγκυστώσεις.

Πάντως, στὴν παράδοξη ὀπτικὴ γιὰ τὴν ὁποία μιλάμε, ἡ τριτοκοσμικὴ ὑποανάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας σήμερα καὶ καταφάσκεται μόνο γιὰ νὰ ἀποδοθεῖ ἀποκλειστικά σὲ ἐκεῖνο τὸ τμῆμα τῆς ποὺ ἐπιμένει νὰ ζητάει ἱστορικὴ αὐτοσυνειδησία, πολιτιστικὴ ιδιαιτερότητα, γλωσσικὴ συνέχεια. Στὸ τμῆμα τῆς κοινωνίας ποὺ θέλει νὰ γρηγορεῖ στὴν ἀναζήτηση “νοήματος” τῆς ὑπαρξῆς καὶ τῆς συνύπαρξης, ποὺ διεκδικεῖ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος στὶς διεθνεῖς σχέσεις.

Αὐτοὶ ὅλοι εἶναι ἡ “συντήρηση”, ὁ ἐπάρατος “ἐθνικισμός”, αὐτοὶ ποὺ κρατᾶνε τὴν

Ἑλλάδα καθηλωμένη στὴν καθυστέρηση. Ἐνῶ τὰ καταπληκτικὰ κατορθώματα τῶν τελευταίων δεκαετιῶν τὰ πέτυχαν οἱ “κοσμοπολίτες” καὶ “ὀλίγον λεβαντίνοι” ὑπουργοὶ Ἑξωτερικῶν, κάποιοι θαμῶνες τῆς λésχης τοῦ Μπίλντεμπεργκ, κάποιοι “ἔξω-στρεφεῖς” ἐπιχειρηματίες. Ὅχι οἱ “σύγχρονοι μακεδονομάχοι”, ὅχι ὅσοι ἀπέρριψαν τὸ Σχέδιο Ἀνάν...

Ἡ προκλητικὴ παραδοξότητα αὐτῆς τῆς ἐρμηνείας γιὰ τὴν συνεχιζόμενη ὑπανάπτυξη ἔγκειται στὴν ἀποφυγὴ ἢ στὴν ἀδυναμία της νὰ ἐντοπίσει τὸ τμήμα τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας τὸ εὐθέως καταγγελλόμενο σὰν ὑπαίτιο: [Πῶς αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἐπηρεάζουν τὰ γεγονότα:] [...]

Ὅσοι καταγγέλλουν τὸν μπαμπούλα τοῦ “ἐθνικισμοῦ” καὶ τῆς “συντήρησης” σὰν αἰτία τῆς ὑπανάπτυξης καὶ κάθε δυστυχίας τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἢ μερίδα ποὺ ἐξουσιάζει τὴν χώρα, 25 χρόνια τώρα, μὲ ὅποιοδῆποτε καθεστῶς: παπανδρεϊκό, μητσοτακικό, σημιτικό, μικροκαραμανλικό. Ἐλέγχει κάθε θεσμικὴ ἔκφραση κοινωνικῆς παιδείας καὶ πληροφόρησης, ἀσκεῖ μεθοδικὴ ἰδεολογικὴ τρομοκρατία σπίλωσης, διασυρμοῦ, περιθωριοποίησης τῶν ἀντιφρονούντων. Εἶναι οἱ πιὸ καλοπληρωμένοι καὶ προβεβλημένοι σὲ ὅποιονδῆποτε κλάδο καὶ ἂν βρίσκονται.

Καὶ ὅμως ἀκόμα φοβοῦνται. Δὲν ἔχουν ποὺ νὰ ἐντοπίσουν τοὺς φόβους τους καὶ κυνηγᾶνε φαντάσματα: Τὶς ρητορικὲς πατριωτικὲς κορῶνες τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ποὺ εἶναι μόνον δημοσιοσχετίστικος λαϊκισμὸς γιὰ ναρκισσιστικὴ κατανάλωση. Ξορκίζουν (ἀκόμα) τὰ δύο συλλαλητήρια γιὰ τὴν Μακεδονία, ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ ‘90, ἐφήμερη ἔκρηξη λαϊκῆς τότε ὀργῆς γιὰ τὴν ἀνυπόφορη ντροπὴ, τὶς ταπεινώσεις, τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς ἱστορικῆς ταυτότητας τῶν Ἑλλήνων. Μάχονται ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πανικόβλητοι (στρεβλώνοντας κείμενα καὶ μεθοδεύοντας διαβολὲς ἢ ἐξοντωτικὲς ἐτικέτες) κάποιες ἐλάχιστες παρουσίες καὶ γραφίδες ποὺ τολμᾶνε ἀκόμη νὰ ψελλίζουν “ἐν τῇ ἐρήμῳ” τὶς κακόφημες λέξεις: Ἑλληνικὴ ἑτερότητα, “νόημα” βίου, πρωτεῖο τῆς ποιότητας.

Ἄς ἡρεμήσουν, ἐπιτέλους, οἱ ἐξουσιαστὲς μας. Ἀφοῦ ἔχουν καὶ τὸ μαχαίρι καὶ τὸ πεπόνι...

**

Ἡ δευτέρα κατηγορία νεοελληνικοῦ τύπου εἶναι ὁ «καταφερτζής», καὶ αὐτὸν τὸν εὗρίσκει συμπαθῆ ὁ ἀρθρογράφος! Πρόκειται διὰ τὸν “ταλαίπωρο”, ἀγράμματο καὶ ἄνευ γνώσεως καὶ ἰδεολογίας Νεοέλληνα ὁ ὅποιος ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν βιομέριμνα καὶ ἀσφαλῶς εἶναι συμπαθὴς στοὺς ἐξουσιαστὰς καθὼς ὢν ἀστοιχείωτος δὲν θὰ δυνηθῇ ν’ ἀντισταθῇ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τοῦ εἰσο-

δήματός του, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι μικρέμπορος ἢ ἐφοπλιστής, στὰς μεθοδίας των καὶ πράγματι, ὁ «καταφερτζής» θὰ εἶναι αὐτὸς ποὺ πρῶτος θὰ πέση:

«Το δυστύχημα γιὰ τον “καταφερτζή” εἶναι ὅτι οἱ συνθήκες που του επέτρεψαν νὰ ἀνθίσει ἔχουν οριστικά πάψει νὰ υφίστανται. Ἡ ἀνατέλλουσα παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα δὲν ἀνέχεται τὶς μικρομεσαίες ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς μικρομεσαίους ζαβολιάρηδες. Ἡ ἀλωση τῆς αγοράς ἀπὸ εὐάριθμες ἐταιρεῖες-κολοσσούς καὶ ἡ σταδιακὴ ιδιωτικοποίηση του ευρύτερου δημόσιου τομέα ἐπιβάλλει αὐστηρότατους κανόνες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀφήνουν περιθώρια γιὰ τὴν προσωπικὴ πατέντα του οἰοῦντο. Ὁ Ἕλληνας “καταφερτζής” θὰ ἀναγκασθεῖ εἴτε νὰ ἐπανεφεύρει τον εαυτό του ὡς πειθαρχημένο καὶ αποτελεσματικὸ υπάλληλο εἴτε νὰ περάσει στο περιθώριο, ἐνῶτε δὲ καὶ στον ὑπόκοσμο...»

Ἐδῶ ἔχομε νὰ παρατηρήσωμε ἐν πρώτοις ὅτι σήμερον ἡ δολιότερα μεθοδία τῶν ἐξουσιαστῶν εἶναι νὰ **ἐμφανίζουσιν ὡς νομοτελειακὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιτύχουσιν!** Ἀπὸ ποῦ κι ὥς ποῦ ἡ «παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα» εἶναι κάτι τὸ νομοτελειακῶς ἐπερχόμενον ὡς μία φυσικὴ καταστροφὴ; Αὐτὴ εἶναι ἀπλῶς ἡ ἀνήθικος μεθόδευσις μερικῶν οἰκογενειῶν τραπεζιτῶν καὶ τίποτε ἄλλο! Ἀντιθέτως! Ἡ πραγματικὴ παγκοσμιοποίησις εἶναι κάτι ἄλλο! Ἡ ἐλευθέρωσις ἐπικοινωνία μεταξὺ ἀνεξαρτήτων κρατῶν καὶ πλήθους μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων!

Δεύτερον, ἔχομε ἐπανειλημμένως γράφει ὅτι ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρ τοῦ Ἑλλήνου εἶναι αὐτὸς τοῦ μικρομεσαίου ἐλευθέρου ἐπαγγελματίου! Ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐθνικὴν αὐτοκτονίαν, καὶ ὥφειλε μὲ εἰδικὰ μέτρα κάθε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ τὴν ἀποτρέψη! Ὅμως σήμερον, ΔΕΝ κρημνίζει καὶ τὰς μικρομεσαίας ἐπιχειρήσεις ὁ ἀφεθὴς ἐλεύθερος ἀθέμιτος συναγωνισμὸς τῶν εἰσαχθέντων κολοσσῶν! Ἀλλ’ ἀφοῦ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὁ Ἕλληνας μικρομεσαῖος “καταφερτζής” ἀνθεξε στὴν λαίλαπα τῶν κολοσσῶν, ἐπενέβη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἡ ὁποία προσπαθεῖ “μὲ τὸν νόμο” πλέον νὰ τὸν κλείσῃ! Ὅμοιος, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οἰαδήποτε ἀνάγκη, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πωλεῖ αὐτὰς ἐκ τῶν ΔΕΚΟ ποὺ εἶναι ὑγιεῖς καὶ κερδοφόροι! Ὅθεν καὶ «ἡ σταδιακὴ ιδιωτικοποίηση του ευρύτερου δημόσιου τομέα» δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα νομοτελείας καὶ ἀνάγκης ἀλλ’ ἀποτελεῖ μία περαιτέρω μεθοδία μειώσεως τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας!

Τρίτον, ΔΕΝ ἀποτελεῖ διόλου νομοτελειακὸν γεγονὸς νὰ καταστραφῇ ὁλοσχερῶς ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ Ἕλληνας νὰ γίνῃ «πειθαρχημένος καὶ αποτελεσματικὸς υπάλληλος» στοὺς ξένους κολοσσούς ποὺ θὰ λυμαίνωνται τὴν Ἑλλάδα μας καὶ θὰ μεταφέρουν τὰ κέρδη των εἰς τὸ Ἐξωτερικόν! Εἶναι δυνατόν αὐταὶ αἱ ἰδέαι νὰ δια-

δίδονται καὶ νὰ γίνωνται ἀνεκταὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ ὁποία ἔχασε τὸν πόλεμον καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐδουλώθη καὶ νῦν εὐρίσκεται ὑπὸ ἰσχυρὸν μαστίγιον! Συγγνώμην, ἡ Ἑλλὰς ἐκέρδισε τὸν πόλεμον! Ἐπομένως, ὁ Ἕλλην δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ γίνῃ «πειθαρχημένος καὶ αποτελεσματικός» δοῦλος σὲ κανένα ξένο “ἀφεντικό”!

Τέταρτον καὶ κύριον, ἅς τὰ ἀντιληφθῇ ὅλα αὐτὰ ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἡμεῖς δὲν θὰ τοὺς ἐλέγαμε “καταφερτζῆδες” ἀλλὰ “φυτά”, διότι ζοῦν στὴν ἄγνοια! Ἄς τὰ σκεφθοῦν, ἅς πληροφορηθοῦν τὴν τρέχουσα καὶ τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἅς πολιτικοποιηθοῦν, ἅς ἐνεργήσουν, διότι αὐτοὶ εἶναι ποὺ καθ’ ὁμολογίαν τοῦ συγγραφέως θὰ πέσουν πρῶτοι! Τί λέγομε; Ἦδη, πίπτουν ὁμαδόν! Κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς ποὺ ἐψηφίσθη ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς Δεξιᾶς ἀλλὰ μόνον Δεξιὰ πολιτικὴ δὲν ἀκολουθεῖ, ἔκλεισαν δεκάδες χιλιάδες μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων!

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ

Τί σημαίνει δεξιὰ οἰκονομικὴ πολιτικὴ :

Τί σημαίνει δεξιὰ οἰκονομικὴ πολιτικὴ; Τοῦτο εἶναι καὶ γνωστὸν καὶ ὠρισμένον! Πρῶτον, ἡ δημιουργία πάσῃ θυσίᾳ μιᾶς ἰσχυρᾶς μικρομεσαίας τάξεως ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐμπόρων ἡ ὁποία ἰδεωδῶς θὰ περιλάβῃ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ καὶ πρῶτος στόχος κάθε Κυβερνήσεως θὰ εἶναι ἡ ἐπέκτασίς τῆς! Δεύτερον, αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις ἐθνικῆς ὠφελείας νὰ εἶναι ὅπωςδῆποτε κρατικά κατὰ τὸ 51% ἐνῷ τὸ ὑπόλοιπον τῶν μετοχῶν θὰ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν λαϊκὴν ἀποταμίευσιν. Τρίτον, ἡ ἀνάπτυξις εἰς τοπικὸν ἐπίπεδον ἐπιχειρήσεων δημοτικῶν, συνεταιριστικῶν.

Εἶναι προφανὲς ὅτι αὐτὸ τὸ ἰδεῶδες τὸ ὁποῖον αὐτὸ καὶ μόνον —ἅς τὸ ὑπογραμμίσωμε αὐτό— συνάδει μὲ τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἕλληνος, ἔρχεται εἰς ὀξείαν ἀντίθεσιν τόσον πρὸς τὸ σημερινὸν Νεοφιλελεύθερον ἰδεῶδες κατὰ τὸ ὁποῖον ἓνας κλειστὸς ὄμιλος τραπεζῶν θὰ καταβροχθίσῃ τὰ πάντα εἰς παγκόσμιον κλίμακα καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ καταστοῦν δοῦλοι του, ὅσον καὶ πρὸς τὸ παράλληλόν του Σοσιαλιστικὸν-Κομμουνιστικὸν ἰδεῶδες κατὰ τὸ ὁποῖον μία πανίσχυρος γραφειοκρατικὴ κλίκα ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν καὶ ὅλον τὸ χρῆμα καὶ ὁ πληθυσμὸς ἔχει status δούλου! Καὶ προσέξατε τὸ πῶς αἱ δύο αὐταὶ ψευδοῖδεολογίαι λειτουργοῦν ὡς συγκοινωνοῦντα δοχεῖα! Μία σοσιαλιστικὴ κυβέρνησις ἐξοντώνει μυριάδας μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων καὶ ἰδρύει κρατικὰ μονοπώλια τὰ ὁποῖα

κατόπιν κηρύσσονται μὴ-κερδοφόρα καὶ πωλοῦνται στοὺς προαναφερθέντας ξένους — ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ τῆς Μεταπολιτεύσεως!

Κατόπιν ὁ ἀρθρογράφος μᾶς ὁμιλεῖ διὰ τοὺς νέους! Βεβαίως, διόλου οἱ νέοι ΔΕΝ εἶναι ὅπως τοὺς περιγράφει! Οἱ νέοι ἀνθίστανται καὶ εἶναι ἀκριβῶς ὅπως ἀπέδειξαν αἱ δύο πανεπιστημιακαὶ ἐργασίαι τὰς ὁποίας ἐσχολιάσαμε εἰς τοὺς **ΙΔΑΝΙΚΟΥΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡΑΣ!** Ὅμως ἀξίζει νὰ παρακολουθήσωμε τὰς σκέψεις του!

«Οἱ “αὐτοφυεῖς” αποτελοῦν το ἡλικιακὰ νεότερο καὶ πλέον ἐλπιδοφόρο κομμάτι τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Τοὺς ονομάζω ἐτσι ἐπειδὴ οἱ ἴδιοι αἰσθάνονται καὶ εἶναι τόσο διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοὺς, λες καὶ φύτεψαν ἀπὸ μόνοι τοὺς μέσα σὲ κανένα χωράφι. Γεννημένοι ἀρκετὰ χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν Μεταπολίτευση, δὲν ἔχουν προσωπικὲς μνήμες ἱστορικῶν κραδασμῶν —δὲν συγκινοῦνται οὔτε καὶ μερακλῶνουν ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τοὺς καημοὺς τῆς Ρωμιοσύνης. Μεγαλωμένοι σὲ ἓνα πολυ-πολιτισμικὸ περιβάλλον — συμμαθητὲς μὲ παιδιὰ οικονομικῶν μεταναστῶν, συνομιλητὲς μέσω διαδικτύου μὲ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς συνομηλίκους τοὺς — δυσκολεύονται νὰ πιστέψουν σὲ ἐθνικὲς μοναδικότητες καὶ πεπρωμένα. Εξοικειωμένοι ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια τοὺς μὲ τὶς σύγχρονες τεχνολογίες, βομβαρδιζόμενοι ἀπὸ πληροφορίες, ἐκτεθειμένοι στὴν μεταμοντέρνα πολυχρωμία, καλοῦνται νὰ βρουν τὴν δικιά τοὺς ἀκρὴ καὶ νὰ παράγουν τὸ δικό τοὺς πρωτότυπο νόημα. Οἱ καιροὶ ποὺ θὰ ζήσουν δὲν θὰ τοὺς ἀφήνουν περιθώρια γιὰ πολλὰς ομφਾਲοσκοπήσεις: ...θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ μπουκίσουν στὴν παραγωγή μιαν ὥρα ἀρχίτερα καὶ μάλιστα μὲ ὀρους πρωτοφανοῦς ἀνασφαλείας... θὰ κληθοῦν νὰ ἐπαναπροσδιορίσουν τὴν ἐννοία τοῦ ζευγαριοῦ καὶ τῆς ἐστίας. Ἀς μὴν ξεχνάμε ἐξάλλου ὅτι τὰ πρότυπα ποὺ προβάλλει ἡ σόου-μπίζνες σαφῶς ἐνθαρρύνουν τὸ ἐναλλακτικὸ καὶ τὸ διαφορετικόν...»

«Αὐτοφυεῖς» φυσικά! Ἀφοῦ τόσο τὸ Κράτος, ἡ Κοινωνία, τὰ ΜΜΕ, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ὅσον καὶ οἱ ἀστοιχείωτοι γονεῖς ἀφήνουν τοὺς νέους χωρὶς καμμία ἐπαφὴν μὲ τὴν ἐθνικὴ μνήμη! Ὅμως προσέξατε τοὺς νέους οἱ ὁποῖοι προσηλυτίζονται σὲ ἓνα κοσμοπολιτικὸ ἐθνισμό! Προσέξατε πὼς συγκινοῦνται καὶ μερακλῶνουν ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τοὺς καημοὺς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας ἢ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τοὺς καημοὺς τοῦ Λένιν, τοῦ Τρότσκι, τοῦ Μπρέζνιεφ ἢ τοῦ Νίκου Ζαχαριάδη! Προσφάτως εἶδαμε ὅλοι τοὺς νεαροὺς μωαμεθανοὺς τῆς πόλεως μας ποὺ διωργάνωσαν ἐν Πειραιεὶ μεγάλην ἐκδήλωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὄχι ἀπλῶς συγκινημένοι καὶ μερακλωμένοι ἀλλὰ κυριολεκτικῶς φρενιτιῶντες, ἀλλόφρονες καὶ “ἀφιονισμένοι” ἀπὸ τὰ πάθη τοῦ Ἀλῆ ἐμαστιγοῦντο ὠρκιζόμενοι ἐκδίκησιν! Προσέξατε τὰ ΜΜΕ! Εἴπαμε διὰ τὴν Μικρασίαν, εἶδατε ἓνα ἀφιέρωμα στὸν

Κορυφαῖον Βωμὸν τοῦ Ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς Θυσίας, τὴν Μάχην τοῦ Ἀλῆ Βεράν; Ὅχι! Ὅπως ΔΕΝ εἶδατε ἐν μνημεῖον, ἐν σχολικὸν κείμενον, μίαν ἀναφορὰν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας! Ὅμως οἱ Τοῦρκοι τὴν ἐορτάζουν, τὴν γνωρίζουν καὶ τὴν τιμοῦν καὶ ἐξυμνοῦν τὸν ἐλληνικὸν ἡρωϊσμὸν ὃς ὁποῖος πιστεύουν ὅτι ὑπέκυψε μόνον χάρις στὴν εὐφυΐαν τοῦ Κεμάλ διὸ καὶ τὴν ὀνομάζουν Μάχην τοῦ Ἀρχιστρατήγου! Ἀντιθέτως τὴν ἡμέραν ποὺ ἔπεσε ἡ ρουκέττα στὴν Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία ἡ ἐφ. ΤΑ ΝΕΑ ἔδιδε δῶρον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς πολυτελὲς βιβλίου μὲ τὰ πάθη καὶ τοὺς καημοὺς τοῦ Τσὲ Γκεβάρα, διὰ νὰ συγκινηθοῦν καὶ νὰ μερακλωθοῦν καὶ νὰ ἀποκτήσουν οἱ νέοι ἀριστερὴ ἀντεθνικὴ συνείδησι! Διατί; Διότι εἶπε ὁ σατανικὸς ἐγκέφαλος ποὺ προδιέγραψε τὰ τοῦ Μεγάλου Πολέμου: Ἡ Ἑλλὰς ΔΕΝ θὰ ἔχη κομμουνιστικὴν κυβέρνησιν, θὰ ΕΧΕΙ ὅμως ἀριστερὴ-ἀντεθνικὴ κουλτούρα καὶ ἀριστερὴ-ἀντεθνικὴ κοινὴ γνώμη! Μία ἐξηκονταετία διέρρευσε ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ἐκείνη καὶ τόσον αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις, ὅσον καὶ τὰ ΜΜΕ, φροντίζουν νὰ τηρεῖται εἰς τὸ ἀκέραιον ἡ μυστικὴ αὐτὴ ἀτζέντα! Χαιρόμεθα ποὺ κάνομε τοὺς νέους μας “αὐτοφυεῖς”, δηλαδὴ “φυτὰ” ἢ καλύτερον, τοὺς κάνομε, ΘΕΤΙΚΩΣ καὶ “μὲ τὸ ζόρι” “φελλάχους” συμφώνως πρὸς τὸν ὅρον τῆς Φιλοσοφίας τῆς Ἱστορίας, δηλαδὴ ἀνδράποδα χωρὶς συνείδησι, ἱστορία καὶ ρίζες! Ἐπιδιώκομε μόνοι μας τὴν φελλαχοποίησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Εἴμεθα καλά; Ὅπωςδὴποτε ὄχι! Μία καταστρεπτικὴ Ἐπινεμομένη Ψύχωσις μᾶς κατατρώγει! Ἀπαιτεῖται ἄμεσος θεραπεία!

«Μεγαλωμένοι σε ἓνα πολυ-πολιτισμικὸ περιβάλλον»! Συγγνώμην, κύριε Χωμενίδη, αὐτὸ ποὺ τὸ εἶδατε; Τί εἶδους πολυπολιτισμικότητα ἔφεραν στὴν Θεσσαλονίκην οἱ Πολωνοὶ καὶ Βούλγαροι λαθρομετανάσται; Ὁρχοῦνται στοὺς δρόμους μὲ “Σλαβικοὺς χορούς”; Ὡς γράφει ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Χρ. Σαρτζετάκης εἰς τὸ κείμενόν του «Ἀνίερη προπαγάνδα: περὶ “πολυπολιτισμικότητος” - Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μας Σημαίαν»:

«... ἀνερμάτιστοι ψευτοδιανοοῦμενοι, δυστυχῶς δὲ καὶ ἐπίσημα χεῖλη, ἐπεδόθησαν μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἄσχετον ἀρλουμπολογίαν περὶ δὴθεν «πολυπολιτισμικότητος» τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας...

Οἱ περὶ πολυπολιτισμικότητος λαλοῦντες ἀπλούστατα δὲν γνωρίζουν τί λέγουν:

...καὶ οἱ ἀνεξελέγκτως εἰσρεύσαντες εἰς τὴν χώραν μας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀλλοδαποὶ λαθρομετανάσται, ὅσοι καὶ ἂν εἶναι, ἔστω καὶ ἂν ἀνέρχωνται τώρα εἰς τὸ 10%

τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας, δὲν μετέβαλον τὴν πολιτιστικὴν μας φυσιογνωμίαν, διότι ἡ συντριπτικὴ πλειονοψηφία των προέρχεται ἀπὸ χώρας, γειτονικὰς καὶ εὐρωπαϊκὰς τοῦ αὐτοῦ μὲ ἡμᾶς πολιτιστικοῦ κύκλου!»

»...συμμαθητές με παιδιά οικονομικῶν μεταναστῶν, συνομιλητές μέσω διαδικτύου με απανταχοῦ της γῆς συνομηλίκους τους — δυσκολεύονται να πιστέψουν σε εθνικὲς μοναδικότητες καὶ πεπρωμένα». Ἀλήθεια; Δηλαδή οἱ πολλοὶ μωαμεθανοὶ διαδυκτιακοὶ συνομιληταὶ των τί ἄλλο τοὺς λέγουν πάρεξ τὴν ἐθνικὴ μοναδικότητα καὶ τὸ πεπρωμένον τοῦ Ἰσλάμ; Τοὺς ὁμιλοῦν διὰ τοὺς πολλοὺς παιδικοὺς-νεανικοὺς διαγωνισμοὺς ὅπου συναγωνίζονται εἰς τὴν ἀπὸ στήθους ἀπαγγελίαν τοῦ Κορανίου! Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν κύριον θέμα ἦτο εἰς τὸν διεθνῆ τύπον ἡ βράβευσις 10ετοῦς παιδὸς ἐκ Σουδὰν ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει Ἀραβικὰ ὅμως ἀπαγγέλει ἐξαίρετα ἀπὸ στήθους ὁλόκληρον τὸ Κοράνιον χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων! Καὶ οἱ Ἑβραϊοπαῖδες τί τοὺς λέγουν πέραν τοῦ πεπρωμένου τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς μοναδικότητος τοῦ Θεοῦ Ἰεχωβά; Καὶ φυσικὰ δὲν ὑστεροῦν ἔναντι τῶν μωαμεθανῶν ὁμηλίκων των! Πλεονεκτοῦν! Εἰς ἡλικίαν 5 ἐτῶν [!] γνωρίζουν ἀπὸ στήθους καὶ ἀπαγγέλλουν ὁλόκληρο τὴν Πεντάτευχο [τὰ 5 πρῶτα βιβλία τῆς Π.Δ.]! Δεῖτε τοὺς εἰς τὸ διαδίκτυον! Κυριολεκτικῶς μερακλωμένοι —ενὶνρέ, θὰ ἔλεγον οἱ Γάλλοι— μὲ τὰς περιπετείας καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ Ἰούδα Μακκαβαίου καὶ τοῦ Ἀριὲλ Σαρὸν! Προσωπικῶς, ὅτε ἡσχολούμεθα περισσότερον μὲ τὸ διαδίκτυον εἶχομε “πέσει” εἰς ἐκλεκτὰ “κλάμπ” σοβαρῶν συνομιλιῶν νέων ὅπου νεαροὶ Τοῦρκοι εἶχον προσηλυτίσῃ Ἀμερικανοὺς καὶ Ἰνδοὺς εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Κεμάλ, παρουσίαζον τὸν Κεμαλισμὸν ὡς τὴν ἰδεολογίαν ποὺ θὰ σώσῃ τὴν Ἀνθρωπότητα καὶ ἐναργῶς τοὺς συνεκίνουν καὶ τοὺς μεράκλωναν μὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Τουρκισμοῦ ὥστε εἰς τὰ μηνύματά των πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔθετον φωτογραφίαν τοῦ Κεμάλ μὲ τὴν κατακλειδα: KEMAL FOREVER! Καὶ οἱ Βρεταννόπαῖδες; Αὐτοὺς τοὺς εἶδαμε, ὅτε ἐθίγη πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὸ γόνητρον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, νὰ ἐκστρατεύουν σύσσωμοι —βασιλεῖς καὶ ἀπλοὶ πολῖται— στὰς νήσους Φάλκλαντ! «συμμαθητές με παιδιά οικονομικῶν μεταναστῶν»: Ἀλήθεια! Τί λέγουν τὰ παιδιά τῶν οἰκονομικῶν μεταναστῶν εἰς τὸ σχολεῖον; Ἐνδιεφέρθημεν καὶ ἐμάθαμε καὶ ἐρωτήσαμε προσωπικῶς πολλοὺς Αἰγυπτιώπαιδας —ἐρχόμεθα εἰς ἐπαφὴν μαζί τους λόγῳ τῆς ἐργασίας μας: Αὐτὸ ποὺ μᾶς εἶπον εἶναι ὅτι εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι ποὺ εἶναι Αἰγύπτιοι, πιστεύουν ὅτι ἡ πατρίς των εἶναι τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὸ κόσμημα τῆς Οἰκουμένης καὶ τὴν θέλουν ἀμόλυντη καὶ δι’ αὐτὸ λατρεύουν ὡς θεὸν τὸν Νάσερ ποὺ ἐξεδίωξε κακὴν κακῶς ὅλους τοὺς ξένους καὶ πρῶτους-πρῶ-

τους τούς Έλληνες! Καλά -είπαμε- αφού οί Έλληνες ήσαν εκεί από αρχαιότατες εποχές! Από τόν Φαραώ Ψαμμήτιχο! «Ναί, γι' αυτό ήταν μεγάλος ό Νάσερ -απήντησε συμπαθητικός 10ετής- διότι διώρθωσε τόν λάθος του Ψαμμήτιχου!» Νεαρός 17ετής νέγρος εκ Ζιμπάμπουε (πρώην Νότιος Ροδεσία) όχι μόνον ήτο πλήρως πεπεισμένος τόσον διά τόν έθνικόν μεγαλειόν της Ζιμπάμπουε όσον και γενικώτερον διά τήν μοναδικότητα και τόν πεπρωμένον της [άνθρωπολογικής] φυλής τών Καφριδών, αλλά και έθαύμαζε τόν κ. Μουγκάμπε (άξίζει νά δείτε φωτογραφίαν του) διότι «έκαθάρισε τήν Ζιμπάμπουε από τούς ξένους» και κυρίως από τούς Έλληνες «πού ήσαν εύφυεις και έπαιρναν όλες τις δουλειές» και περιέγραφε τόν πώς ήναγκάσθησαν έν μέσω τεχνηέντως δημιουργηθέντων έπεισοδίων (ώς τά Σεπτεμβριανά στην Πόλη) νά φύγουν —όσοι ήδυνήθησαν! «Τούς κάναμε μέ τά κρεμμυδάκια!» - έίπε! «Κυριολεκτικώς;» - έρωτήσαμε και έγέλασε “μέ τήν ψυχή του”! Και οί Άλβανόπαιδες; Τί λέγουν οί Άλβανόπαιδες; Όλοι έχομε γνωρίσει Άλβανόπαιδας! Μήπως “ζαλίζουν” τούς συμμαθητάς των στό σχολείο όμιλούντες αενάως διά τήν Μεγάλη Άλβανία; Πάντως, οί γονείς των λέγουν χαμογελαστοί στούς έργοδότης των άστεία: «Αϊ! Τώρα ήρθαμε έμείς! Κι όλα αυτά τά μέρη Άρβανίτικα είναι!» Όθεν, κύριε Χωμενίδη όποιος έρχεται εις έπαφήν μέ άλλοδαπούς νέους, στό σχολείον και στό διαδίκτυον, ΠΑΥΕΙ νά «δυσκολεύεται νά πιστέψει σε εθνικές μοναδικότητες και πεπρωμένα»!

«Εξοικειωμένοι από τα γεννοφάσκια τους με τις σύγχρονες τεχνολογίες». Ό μύθος ότι ή Μεταπολεμική έποχή μας είναι προοδευμένη! Έκτός από τήν εξέλιξιν του ήλεκτρονικού ύπολογιστου ΟΥΔΕΜΙΑ άλλη πρόοδος έχει γίνει! Αντιθέτως, έδω συμβαίνει τόν μέγα σκάνδαλον της ενεργειακής καθηλώσεως της Άνθρωπότητος εις τήν λιθίνην έποχήν, εις τά όρυκτά καύσιμα, εις τόν άνθρακα και τόν πετρέλαιον, και άπηνώς διώκεται όποιος έστω ιδιωτικώς πραγματοποιει έρευναν διά νέας πηγάς ενεργείας!

«βομβαρδιζόμενοι από πληροφορίες». Μόνον από πληροφορίας δέν βομβαρδίζονται! Η πολιτική-έπιστημονική όρθότης κλείνει συστηματικώς τās στρόφιγγας της πληροφορίας και της συζητήσεως! Η «έπίσημος αλήθεια» καθίσταται όσημέραι όργουελλιανού τύπου και ένψ έως σήμεραν έξήρκει ή απόλυτος όμοφωνία τών μεγάλων ΜΜΕ τώρα όχυροῦται και νομοθετικώς-ποινικώς ως τόν διαβόητον άρθρον 130 του Γερμανικού Π.Κ. Εις τά σχολεία ΔΕΝ δίδονται πλέον πληροφορίες καθώς κατηργήθη ούσιαστικώς όχι μόνον τόν μάθημα της Ιστορίας, αλλά και αυτό της Γεωγραφίας! Τί πληροφορίας λαμβάνουν οί νέοι; Διδάσκονται τόν βίον

τοῦ Α νέγρου “μπασκετμπολίστα” ἢ τῆς Β “καλλιτέχνης”! Τί πληροφορίας δίδουν τὰ ΜΜΕ; Μᾶς λέγουν ὅτι ὁ μεγαλοεκδότης Μέρντοχ πρωτεύει διότι ἐφεύρε τὴν ἐφημερίδα ἄνευ εἰδήσεων! Τὴν παραγεμισμένην μὲ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν χθαμαλῶν “διασημοτήτων”, ὡς ποδοσφαιριστὴς τις ὀνόματι Μπέκαμ! Ἰδοὺ τὰ σαθρὰ εἶδωλα καὶ πρότυπα ποῦ ΘΕΤΙΚΩΣ δίδει ἡ Πολιτεία εἰς τοὺς νέους! «εκτεθειμένοι στὴν μεταμοντέρνα πολυχρωμία». Μόνον ὡς προείπαμε “πολυχρωμίαν” δὲν παρουσιάζει ἡ ἐποχὴ μας! Σταθερὰ καὶ ΓΚΡΙΖΑ πρότυπα, στὴν πολιτική, στὴν σκέψι, στὴν ἐπιστήμη, στὴν ζωὴ! Βεβαίως, νὰ μὴ λησμονοῦμε ὅτι οἱ νέοι ΔΕΝ ἀποκτοῦν οὔτε κριτικὴν σκέψιν οὔτε δυνατότητα ἐπεξεργασίας τῆς πληροφορίας καθὼς εἰς τὰ σχολεῖα ὄχι μόνον ἔχει ἐξοβελισθῇ τὸ μάθημα τῆς λογικῆς ἀλλὰ διδασκόμενοι οἱ μαθηταὶ ὡς ἀντίθετα λογικῶς ἰσοδύναμα θεωρήματα γίνεται προσπᾶθεια καταστροφῆς καὶ τῆς ἐγγενοῦς λογικῆς των κρίσεως! Ὅθεν καθίστανται χειρότεροι καὶ τῶν πλήρως ἀγραμμάτων!

«καλοῦνται νὰ βρουν τὴν δικιά τους ἀκρὴ καὶ νὰ παράγουν τὸ δικό τους πρότυπο νόημα»! Βεβαίως, παρ’ οὐδενὸς δὲν καλοῦνται! Τὸ νόημα δίδεται ὠλοκληρωμένον καὶ ΟΥΔΕΙΣ δικαιοῦται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ! Ὅφείλουν ὅλοι νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὴν σιδηρᾶν χεῖρα τῆς πολιτικῆς ὀρθότητος! Ὅμως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἢ ὡς ἄνω πρότασις ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέρω τῆς! «Οἱ καιροὶ ποὺ θα ζήσουν δὲν θα τοὺς αφήνουν περιθώρια γιὰ πολλές ομφαλοσκοπήσεις: ...θα ἀναγκασθoύν νὰ μποῦν στὴν παραγωγή μιαν ὥρα ἀρχίτερα καὶ μάλιστα με ὅρους πρωτοφανοῦς ἀνασφαλείας...»! Δὲν προορίζονται οἱ νέοι διὰ νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ εὔρουν μίαν ἰδικὴν τῶν Κοσμοθέασιν! «θα ἀναγκασθoύν νὰ μποῦν στὴν παραγωγή μιαν ὥρα ἀρχίτερα καὶ μάλιστα με ὅρους πρωτοφανοῦς ἀνασφαλείας...»! Διατί τάχα; Ἐδῶ ἐκκωφαντικῶς μᾶς ἔλεγε πρὸ δύο αἰώνων ὅτι τώρα μὲ τὴν μηχανοποίησιν τῆς παραγωγῆς, μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς ἀτμομηχανῆς, οἱ ἐργάται θὰ ἀπασχολοῦνται δύο ὥρας ἐβδομαδιαίως! Καὶ διατί «ἀνασφάλεια»; Αὐτὸ μᾶς ἔφερε ὁ Μεταπολεμικὸς Κόσμος καὶ ἡ σαθρὴ Κοσμοθέασίς του; Πρώϊμη δουρικὴ ἐργασία καὶ ἀνασφάλεια; Αὐτὸ μᾶς ἔφερε; Αἶ! Τότε λέγομε, ἦλθε πλέον ἡ ὥρα νὰ ἐκλείψῃ, ν’ ἀφανισθῇ, ν’ ἀφεθῇ ἡ Ἀνθρωπότης νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου, τῆς ΑΛΗΘΟΥΣ προόδου ποῦ φέρει ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΝ τεχνολογικὴν ἐξέλιξιν, γνήσιον πλοῦτον καὶ ὄλβον καὶ εὐτυχίαν καθὼς ὁ ἄνθρωπος παύει νὰ εἶναι ἀνώνυμος “φελλάχος” καὶ καθίσταται ὠλοκληρωμένη προσωπικότης μὲ δημιουργικὴν ἐργασίαν καὶ ρίζας πολιτιστικὰς καὶ ἐθνικὰς καὶ μὲ γνησίαν ζωὴν πνευματικὴν!

«θα κληθοῦν νὰ ἐπαναπροσδιορίσουν τὴν ἐννοία τοῦ ζευγαριοῦ καὶ τῆς ἐστίας.

Ας μην ξεχνάμε εξάλλου ότι τα πρότυπα που προβάλλει η σόου-μπίζνες σαφώς ενθαρρύνουν το εναλλακτικό και το διαφορετικό...». Έδω αντιλαμβανόμεθα πλέον οι “φελλάχοι” ποῦ θὰ «βρουν την δικιά τους άκρη και να παράγουν το δικό τους πρωτότυπο νόημα»! ΔΕΝ θὰ ἔχουν βεβαίως δικαίωμα διὰ τὸ “ἐναλλακτικό” στὸ πολίτευμα, στὶς ἱστορικὲς κρίσεις, στὴν ἐπιλογὴ τῶν ἀξιῶν, στὸν ἀσπασμὸ μιᾶς ἐναλλακτικῆς Κοσμοθεάσεως! Θὰ «βρουν την δικιά τους άκρη και να παράγουν το δικό τους πρωτότυπο νόημα» στὴν ἰδιωτικὴ σφαῖρα! Ὅμως ποιά ἰδιωτικὴ σφαῖρα ὅταν δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσπασθοῦν τὴν Κοσμοθέασι ποῦ ἐπιθυμοῦν; Στὴν ἰδιωτικὴ-καταναλωτικὴ δραστηριότητα; Ὅχι βέβαια, καθὼς τὰ ὀλιγοπώλια τυποποιοῦν τὰ προϊόντα τους καὶ ὅλοι πλέον ὑποχρεωτικῶς ἀπανταχοῦ τῆς Ὑψηλίου ἐνδύονται μὲ τζήν! Γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν τοῦ τζήν; Ἕνας Πολωνὸς μετανάστης στὴν Καλιφόρνια παρετήρησε ὅτι ἔφθειρον ταχέως τὰ παντελόνια τῶν οἱ λαθροχρυσοθηῖρες καὶ ἐσκέφθη νὰ κατασκευάσῃ παντελόνια ἀπὸ ἓνα ὕφασμα ποῦ ἐχρησιμοποιεῖτο στὴν πατρίδα του διὰ τὴν κατασκευὴν ἰδιαιτέρως ἀνθεκτικῶν τσουβαλιῶν! Ἡ ἰδέα ἦτο καλή! Κατόπιν τὴν ἀξιοποίησε ὁ κ. Leví καὶ οὕτως ὅλοι ἐνδύονται παγκοσμίως μὲ ὕφασμα γιὰ τσουβάλια! Αὐτὸ εἶναι οἱ «σύγχρονες τεχνολογίες» ποῦ ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς μας; Τότε τί μένει διὰ νὰ τοῦ δώσουν οἱ “φελλάχοι” «το δικό τους πρωτότυπο νόημα»; Τί «προβάλλει η σόου-μπίζνες»; Μά, ὡς λέγει ὁ ἀρθρογράφος μας «θα κληθούν να επαναπροσδιορίσουν την έννοια του ζευγαριού και της εστίας»! Θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ “φυτά” ἡ σεξουαλικὴ παρέκκλισις! Θὰ «βρουν την δικιά τους άκρη» ἀποφασίζοντες τί εἶδους γάμον θὰ τελέσουν, ἑτεροφυλικόν, gay ἢ “λεσβιακόν”! Κατάλληλος κατάληξις διὰ τὸ “κακόγουστο ἀστεῖο” τῆς «πολύχρωμης» κοινωνίας ποῦ μᾶς ἐτοιμάζουν οἱ «εὐάριθμες ἐταιρίες-κολοσσοί» καὶ ποῦ εὐτυχῶς ΔΕΝ θὰ τὸ ἐπιτύχουν!

**

Συμπερασματικῶς:

Ποῖον εἶναι τὸ πλέον ἐπεῖγον θέμα ἐπιβιώσεως ποῦ ἀντιμετωπίζει ὁ Ἑλληνισμός; Ὁ ἀνακαθορισμὸς τῆς Ἑθνικῆς μας Ταυτότητος! Νὰ ὀρισθῇ κατὰ τὸ κείμενον τῆς Α΄ Ἑθνοσυνελεύσεως ὅτι τὸ κράτος τοῦτο εἶναι τὸ Κράτος τῶν Ἑλλήνων! Νὰ ὀρισθῇ ἡ ἔννοια τοῦ Ἑλληνισμοῦ διττῶς, τόσον ὡς ἡ ἀδιάσπαστος βιολογικὴ συνέχεια τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὅσον καὶ ἡ ἱστορικὴ-πολιτισμικὴ συνέχεια καὶ ἡ ἔμμονή στὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό. Σκοπὸς τοῦ κράτους πρέπει νὰ εἶναι ἡ συντήρησις καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ! Νὰ καθορισθοῦν τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, ὡς ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτάσεως τῆς νῦν Ἑλλάδος καὶ τῆς υπάρξεως ἢ ὄχι ἐκεῖ Ἑλλήνων (ὅπως, διὰ

παράδειγμα, δὲν ὑπῆρχον εἰς τὴν Παλαιστίνην ἐπὶ 2.000 ἔτη Ἑβραῖοι). Ἄς πράξωμε λοιπὸν ἔστω τώρα αὐτὰ ποὺ ἀπετέλεσαν τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ Κεμάλ μόλις ἔφθασε στὴν Ἀγκυρα καὶ τὸ ὁποῖον τὸ ἐθεώρει ὡς τὸ ἀπαραίτητον μέτρον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀνασυγκρότησιν, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς τῆς ἀπαραίτητου διὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ “κοινωνικοῦ σώματος” [ὅρος τῆς Φιλοσοφίας τῆς Ἱστορίας] τοῦ κράτους καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ! Διατί ὁ Κεμάλ ὑπῆρξε Μέγας; Διότι τότε, ἐν μέσῳ τοῦ χάους, ὀρθῶς ἔκρινε ὅτι τὸ πραγματικῶς πρωτεῦον ἦτο αὐτό! Δὲν ἦτο οὔτε ἡ ἄμυνα, οὔτε τὰ τρόφιμα, οὔτε τὰ πολεμοφόδια!

Ποῖον εἶναι τὸ κύριον δεινὸν ποὺ πλήττει τὴν Ἑλλάδα σήμερον; Ἡ γενικευμένη σῆψις καὶ παρακμὴ στὴν ὁποία βυθίζει ὁσημέραι συνειδητῶς τὴν χώρα ἐπιβάλλουσα τὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν ἀποχαύνωσιν ἡ ἑλληνικὴ ἐξουσιαστικὴ τάξις! Ἄς ἴδωμεν τὴν ἀλήθειαν! Ἡ ἑλληνικὴ ἐξουσιαστικὴ τάξις ΔΕΝ διαθέτει ἑλληνικὴν συνείδησιν καὶ στὴν πολιτικὴ ἀτζέντα της εἶναι ὁ ὀριστικὸς ἀφανισμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὸν πολιτιστικὸ-ἱστορικὸ-ἐκπαιδευτικὸ καὶ γλωσσικὸ ὀλικὸ ἀφελανισμό τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν πληθυσμιακὴ ἀλλοίωσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς διευκολύνσεως εἰσόδου λαθρομεταναστῶν ὥστε οἱ Ἕλληνες νὰ καταστοῦν μειονότης, μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἐξόντωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων (ὀλικὸς ἀφανισμὸς τῶν μικρομεσαίων), ὅλων τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων (ἀρχῆς γεννομένης τὸ 1974 μὲ τὸν κατάπτυστον νόμον ἀρπαγῆς τῆς Ἑμπορικῆς Τραπεζῆς ποὺ ἀπετέλεσε καὶ τὸ “κόκκινο φῶς” τὸ ἀποτρεπτικὸν διὰ ἐπενδύσεις στὴν Ἑλλάδα) ὅσον καὶ τοῦ Κράτους (διὰ τῆς πωλήσεως τῶν ΔΕΚΟ) ὥστε ὅλη ἡ οἰκονομία καὶ τὸ χρῆμα νὰ συγκεντρωθῇ εἰς χεῖρας τῶν γνωστῶν πολυεθνικῶν «εὐαρίθμων ἐταιρειῶν-κολοσσῶν»! Ἡ ἑλληνικὴ ἐξουσιαστικὴ τάξις προχωρεῖ σταθερῶς ἀπὸ τοῦ 1974 εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν τῶν στόχων καὶ δὲν ὀρρωδεῖ πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου! Ἐνα καὶ μόνον φοβᾶται! Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ λαϊκοῦ ἡγέτου! Τὰ κέρυνα αὐτὰ ὁμοιώματα ποὺ “χωρὶς περίσκεψιν, χωρὶς αἰδῶ” —εἶναι δυνατόν ὁμοιώματα νὰ ἔχουν περίσκεψιν ἢ αἰδῶ;— προωθοῦν τὴν ἀτζέντα τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον φοβοῦνται εἶναι τὴν ἀφύπνισιν τοῦ λαοῦ! Ἰδού διατί ΔΕΝ θέλουν οὔτε ἔχνοσ δημοκρατίας, τῆς πραγματικῆς, τῆς Ἀθηναϊκῆς, καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις τρέμει τὰ Δημοψηφίσματα καὶ παρανόμως, ἄνευ τῆς λαϊκῆς κρίσεως, μᾶς εἰσήγαγε στὴν ΟΝΕ καὶ μόνη της “ἐνέκρινε” τὸ Εὐρωπαϊκὸν Σύνταγμα, οἱ δὲ Συνδικαλισταὶ τρέμουν τὰς ἐργατικὰς συνελέψεις καὶ λαμβάνουν τὰς ἀποφάσεις των μὲ γνώμονα οὐχὶ τὸ συμφέρον τῶν ἐργαζομένων ἀλλὰ τὰ ἰδικά των ἰδιοτελῆ συμφέροντα εἰς τὰ ἀπροσπέλαστα γραφεῖα τῆς ΓΣΕΕ καὶ τῆς ΑΔΕΔΥ. Προσπαθοῦν νὰ

κρατοῦν τὸν πληθυσμὸν εἰς τεχνητὴν χαύνωσιν γνωρίζοντες ὅτι ὁ μέγας ἐχθρὸς τῶν εἶναι ὁ ἐξυπνισμὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἐμφάνισις δυνάμεων γνησίως λαϊκῶν καὶ ἐθνικῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκφρασθοῦν διὰ τῆς ἀναδείξεως τοῦ λαϊκοῦ ἡγέτου ὅστις θὰ εἶναι ὁ ἀντίπους τῶν κέρινων ὁμοιωμάτων, τουτέστιν ἡ προσωποποιήσις τῆς λαϊκῆς ἐνεργητικότητος καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων!

Ποία εἶναι ἡ λύσις; Ἡ θεμελιώδης πολιτειακὴ ἀλλαγὴ διὰ τῆς λαϊκῆς κινητοποιήσεως! Αὕτῃ βεβαίως θὰ πραγματοποιηθῇ οὕτως ἢ ἄλλως μὲ τὴν κατάρρευσιν ὁλοκλήρου τῆς καθεστηκύϊας τάξεως μετὰ τὸ ἐθνικὸν ἀτύχημα (κάποια νέα ῥίμα) πρὸς τὸ ὁποῖον πασιφανῶς ὁδεύομε, ὅμως θὰ ᾔτο ἀπείρως προτιμότερον νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ τριγμῶν! Πῶς; Ἀποκτῶν ὁ ἐλληνικὸς λαὸς μεγαλυτέρα πολιτικὴ κινητικότητα. Στὴν Τουρκία ὁ λαὸς ἐπιδεικνύει σπουδαίαν πολιτικὴν ὑγείαν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαλύῃ τὰς ἀποτελματωμένας-διεφθαρμένας-σαθρὰς πολιτικὰς καταστάσεις! Οὕτως ὅπως ὅλοι γνωρίζομε κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τὰ μεγάλα κόμματα, τὰ “φαβορί” ποὺ συνεκέντρωνον τὸ 90% τῶν ψήφων ἐξέλιπον ἀπὸ τὸν πολιτικὸν χάρτην καὶ ἔλαβε τὴν πλειοψηφίαν ἓνα κόμμα τοῦ 3%!

